

Znanje imamo u malom prstu, a zabavu u cijeloj ruci!

meštri

Školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića - cijena 10 kn - broj 6

tema broja

19-21

Naj osmaši

45-46

Zdenac riječi

51-57

Brazil

58-60

SADRŽAJ

3. – 18. ŠKOLSKE KRONIKE

19. – 23. TEMA BROJA

24.-32. TERENSKA NASTAVA

33. – 34. PRVAŠIĆI

35. – 39. ASTRONOMIJA

40. – 41. NATJECANJA

42. NAŠI UČITELJI

43. HOKUS POKUS

44. – 45. OSMAŠI

46. – 47. NAJ OSMAŠI

48. – 50. POLA URE KULTURE

51. – 57. ZDENAC RIJEČI

58. – 60. PUTOVANJE

61. – 62. RJEŠAVAMO PROBLEME

63. – 64. SPORTSKI KUTAK

65. RAČUNALNE I DRUŠTVENE IGRE

66. ENGLESKI KUTAK

67. MOZGALICE

68. STRIP – SPAS U ZADNJI ČAS

Na naslovni:

»Povijest Hrvata«,
Lara Požgaj, IV.a

»Domagojevi strijelci«,
Leon Bartovčak, IV.a

Impresum:

MEŠTRI, školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića,
Zagreb, 2012. br. 6

Nakladnik: OŠ Ivana Meštrovića,
M. Pušteka 1, Zagreb

Glavna urednica: Gordana Ljubas, prof.

Urednica: Nika Bilić

Novinari: Kristina Kelava, Lea Badovinac, Karla Jevdaj, Carlla
Brunna Kasun, Lucija Majić

Naklada: 150 primjeraka

Grafička obrada i prijelom: Dvoklik, Zagreb

Tisk: Kerschoffset, Zagreb

cijena: 10 kn

Pozdrav svim radoznalim Meštrima!

Još je jedna školska godina na izmaku. Bila je puna očekivanja, planova, rada, strahova, uspona i padova. Ponekad je bilo teško, ponekad lagano. Neki ma je godina prošla brzo, nekima je duuugo trajala. Osluškivali smo vaše bilo, čuli vaše dvojbe i razmišljanja i sve to upakirali u novi broj našeg lista. Bili smo kroničari svih naših školskih događanja, a ove godine posebno su nas uveselila dva gostovanja: našu školu posjetili su Comenius asistentica iz Belgije, Jee Mariën i košarkaši Cedevite.

Županijsko natjecanje iz astronomije i ove se godine održalo u našoj školi. Donosimo vam tri zanimljiva intervjua: jedan s Marijom Šuveljak, našom umirovljenom učiteljicom i osobom zaslužnom za razvoj astronomije u našoj školi te dva kratka razgovora s dugogodišnjim sudionicima ovog natjecanja koji redovno pokazuju izvrsne rezultate.

Svatko od nas u životu se barem jednom zasramio. Što ako nam se to događa češće? Pomoć i odgove re potražili smo od stručnjaka, a i naši učitelji hrabro su progovorili o svojim sramežljivim danim. U ovom broju vašeg omiljenog lista upoznat ćete marljive i uporne učenike koji su sudjelovali u ovogodišnjim natjecanjima i pokazali da su učenje i natjecanje in! Izdvojili smo imena i rezultate najuspješnijih.

I ove smo godine izabrali naj učenike generacije osmaša. Konkurenca je bila velika (naročito među dječacima), a naši su učitelji svojim izborom pokazali da osim odličnih ocjena naj učenika čini i uzorno vladanje, primjereno odnos prema učiteljima i djelatnicima škole, ali i prijateljstvo s drugim učenicima.

U Zdencu riječi moći ćete pronaći literarne i likovne uratke naših učenika – budućih pisaca i slikara. Kristina Kelava, naša novinarka, bila je na zanimljivom putovanju u Brazil i svoja saznanja o toj dalekoj zemlji podijelila s nama.

Rješavamo i vaše probleme: pisali smo o domaćim zadaćama i upisima u srednju školu.

U Sportskom kutku upoznat ćemo vas s jahanjem i doznavati više o školskim odbojkaškim uspjesima.

U rubrici Pola ure kulture pronaći ćete kritike ovogodišnjih uzbudljivih filmova Koko i duhovi i Spy Kids. Nadam se da ćete uživati mozgajući uz rubriku Mozgalice.

Kroz ove, ali i druge zanimljivosti provedite ugodno vrijeme.

Nika Bilić

Roditelji naših učenika uvijek su bili voljni pomoći kad god bismo ih zamolili. Ovaj put posebno bismo željeli zahvaliti gospodinu Ivanu Posleku koji je za naš list osmislio logo škole te dr.sc. Martini Šunić Omejc koja nam je pomogla oko teme broja.

Svečano zatvorene sportske igre mladih - INA

U četvrtak, 15. rujna 2011. u Areni Zagreb svečano su zatvorene INA sportske igre mladih. Učenici sedmih razreda prisustvovali su zatvaranju igara.

Na zatvaranju igara nastupale su razne plesne skupine (cheersleaders, breakdance, mažoretkinje, plesni centar, ritmičarke...) i bikeri. Odigran je i graničar između javnih osoba. S jedne stane zaigrali su Lana Baneli, Dubravko Šimec, Dragan Primorac, Željko Vela, Filip Brkić, Tomislav Jelinić, Hloverka Novak Srzić...., a na drugoj strani zaigrali su Milan Bandić, Zoran Mamić, Krunoslav Jurčić, Sammir, Kelava.... Pjesmom nas je zabavila grupa Feminem.

Učenici osmih razreda ispred KD Vatroslava Lisinskog gdje su prisustvovali manifestaciji Dani domovinskog ponosa

Dan kruha

Učenici naše škole 20. listopada 2011. godine obilježili su Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Ono što posebno veseli naše učenike je ukrašavanje stola za blagovanje. Svaki razred ima svoj stol kojim nastoji privući pažnju ostalih. Vrijedni učenici pripremili su svečani program pa smo čuli nekoliko recitacija, zborno pjevanje i igrokaz „Kruh za druge“.

Nakon ohrabrujućih i mudrih riječi našeg župnika i zajedničke molitve, učenici i djelatnici škole zajedno su blagovali i zahvalili Bogu za sve blagodati koje su im dane.

Barbara Poslek, VII.b

Obilježili smo dan sjećanja na žrtvu Vukovara

VUKOVAR – GRAD HEROJ

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara 1991. godine, hrabar otpor vukovarskih branitelja i početak višegodišnje okupacije grada heroja obilježili smo i ove godine u našoj školi. Ovo je dvadeseta obljetnica dana Vukovara i upravo na taj dan, 18. studenoga, prisjećamo se onih koji više nisu među nama, onih koji su dali svoj život za obranu grada Vukovara i cijele Hrvatske. Dan Vukovara obilježili smo paljenjem svjeća u našoj blagovaonici.

DUBRAVKA, SREĆNI UMIROVLJENIČKI DANI

Svečanim domjenkom 14. prosinca 2011. godine ispratili smo našu učiteljicu Dubravku Magašić u zasluženu mirovinu. Emotivnim govorom, u kojem je podsjetio na toplinu i brigu koju nam je Dubravka davala sve ove godine, kolega Hrvoje Đurak izmamio je suze u očima naše Dubravke, ali i svih prisutnih.

Dubravka je u svojem četrdesetogodišnjem (!) radu bila potpora i priatelj ne samo svojim „starijim“ kolegama, već i svim mladima koji su se zapošljavali u našoj školi.

Pamtit će njezin rad mnoge generacije učenika od kojih su neki sad učitelji naše škole. Vjerujemo da im je ljubav prema ovom zvanju dijelom utkala i naša Dubravka.

kolega Đurak uručuje Dubravki poklon

BOŽIĆNA PRIREDBA

Sudjelovalo je mnoštvo pojedinaca i grupa: od zborova (malog i velikog), recitatora trećeg razreda, dramske grupe četvrtog razreda, veselih prvašića, vjeronaučne skupine petih razreda,

dramske skupine šestih razreda, dramske skupine sedmaša koja nam je pripremila scensku igru na njemačkom jeziku do plesne skupine naših petašica. Sve točke glasnim pljeskom ispratila je brojna publika koju su činili ostali učenici, roditelji, bake i djedovi.

Kristina Kelava, V.a

MASKENBAL MEŠTROVIĆI ŽEŠ - POD MASKAMA

Dana 21. veljače 2012. u našoj je školi održan maskenbal. Kod nas je već postala tradicija da se za maskenbal posebno potrudimo pa smo tako i ove godine dali sve od sebe.

Prošle godine učili smo plesati sambu i hip hop uz članove plesne grupe Taktus. Ove godine nismo se mogli vratiti starom, „običnom“ maskenbalu. Naši dragi učitelji (izvori su nam prišapnuli da je sve počelo na odmoru u zbornici te da je ideju dala profesorica Akrap) došli su na ideju da svaki razred predmet-nastave predstavlja jednu zemlju Europske Unije. Metodom izvlačenja papića s imenima zemalja razrednici su zadužili po jednu zemlju za svoj razred.

Peti a dobio je Italiju, peti b Njemačku, šesti a Irsku, šesti b Španjolsku, sedmi a Englesku, sedmi b Švedsku, osmi a Finsku te osmi b Grčku. Onda su

krenule višemje-sečne pripreme.

Čega tu sve nije bilo?! Neki su kostime nabavljali iz inozemstva, neki su šivali uz pomoć mama, baka, supruga i razrednica, učili su se plesni ko-

telja. Dakle, Nobela za naj masku učitelja dobio je stari Lapomaska učiteljice pripala je Tali-janki Gordani Ljubas.

Naravno da su učitelji iskoristili

našu zaigranost pa smo, pri-premajući se za maskenbal, istraživali o svojoj zemlji i naučili puno novoga što do tada nismo znali. Gledajući i slušajući i prezentacije drugih zemalja (razreda), naučili smo mnogo i o njima.

raci, uvježbavale koreografije, mame su nam donijele i izvornu hranu (lazanje i špagete). „Švedani“ su dodijelili i Nobelove nagrade za najbolje maskiranog uči-

aktualni smo – prosvjedi u Grčkoj

Iz Engleske stigli su Big Ben,
gusarice i nogometni navijači

Don Quijote i Sancho Panza

...on su stigli izravno s
Octoberfesta...

Švedani iz VII.b dodijelili su nam
Nobelovu nagradu

Laponac i skijaši-skakači iz Finske

...i odmah se rasplesali

njih dvoje stiglo je
ravno iz saune

rasplesani Irci iz VI.a

a pjevala je i ABBA

Baba Mrazica i zločeste
pomagačice

tutti amici iz Italije:
papa, nogometari
Intera, manekenke
iz Milana, Silvio
Berlusconi, kuhari,
Pinocchio, cosa
nostra sa Sicilije,
maske iz Venecije i
Leonardo da Vinci

Ovako
se Meštři
zabavljaju

DRUŽENJE SA ZVIJEZDAMA CEDEVITE

MEŠTRI: Kad ste počeli igrati košarku?

BILAN: Košarku sam počeo igrati s osam i pol godina, dakle negdje u drugom razredu osnovne škole. Do danas nisam propustio više od deset treninga.

PETROVIĆ: Počeo sam igrati s jedanaest godina.

MEŠTRI: Koji je bio vaš prvi klub?

BILAN: Moj prvi klub bio je moj matični klub Šibenik.

MEŠTRI: Koliko ste visoki?

BILAN: 213 cm – bos!

PETROVIĆ: 202 cm.

MEŠTRI: Kad ste došli u Cedevitu?

BILAN: Za Cedevitu sam počeo igrati u osmom mjesecu 2011. godine.

PETROVIĆ: U Cedevitu sam došao prije četiri godine.

MEŠTRI: Možete li zakucati?

BILAN: Naravno!

PETROVIĆ: Mogu, naravno da mogu!

MEŠTRI: Tko je, po vašem mišljenju najbolji košarkaš svijeta svih vremena?

BILAN: To je sigurno Michael Jordan.

PETROVIĆ: Michael Jordan!

MEŠTRI: Kad ste počeli igrati košarku?

DRAPER: Kad sam imao pet godina.

MEŠTRI: WHEN DID YOU START TO PLAY BASKETBALL?

DRAPER: When I was five.

MEŠTRI: Koji je bio vaš prvi klub?

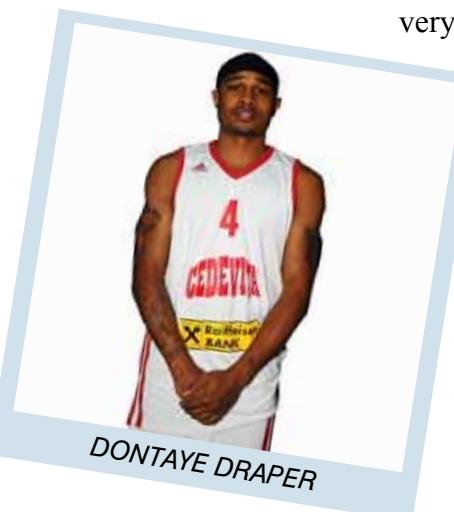
Dana 26. ožujka 2012. godine košarkaši KK Cedevita posjetili su našu školu. Proveli smo ugodno vrijeme u razgovoru s njima, a neki su se naši učenici i natjecali s njima u slobodnim bacanjima.

MIRO BILAN

TOMISLAV PETROVIĆ

DONTAYE DRAPER

MEŠTRI: WHAT IS THE FIRST CLUB YOU PLAYED IN?

DRAPER: Moj prvi profesionalni klub bio je Sidney u Australiji.

DRAPER: Sidney Kings, Australia is my first professional club.

MEŠTRI: Koliko ste visoki?

MEŠTRI: WHAT'S YOUR HEIGHT?

DRAPER: 180 cm.

DRAPER: 6 feet.

MEŠTRI: Kad ste došli u Cedevitu?

MEŠTRI: WHEN DID YOU COME TO CEDEVITA?

DRAPER: 2010.

DRAPER: 2010.

MEŠTRI: Možete li zakucati?

MEŠTRI: CAN YOU DUNK?

DRAPER: Da!

DRAPER: Yes!

MEŠTRI: Tko je, po vašem mišljenju najbolji košarkaš svijeta svih vremena?

MEŠTRI: WHO IS, IN YOUR'S OPINION, THE ALL-TIME BEST PLAYER?

DRAPER: Michael Jordan.

DRAPER: Michael Jordan.

MEŠTRI: Kako vam se sviđa Zagreb?

MEŠTRI: HOW DO YOU LIKE ZAGREB?

DRAPER: Veoma mi se sviđa.

DRAPER: I like it very much. It's very nice place.

MEŠTRI: Učite li hrvatski jezik? Je li vam težak?

MEŠTRI: DO YOU LEARN CROATIAN? IS IT HARD FOR YOU?

DRAPER: Pokušavam, ali je pretežak.

DRAPER: I tried, but it's too difficult for me.

Razgovarale: Nika Bilić,
Kristina Kelava

natjecali smo se protiv profesionalaca u slobodnim bacanjima

naše novinarke u razgovoru i zajedničkom poziraju s ravnateljem i Mirom Bilanom

davanje autograma

i zajednička fotografija!

Naša belgijska prijateljica Jee Mariën

U našoj je školi od siječnja do kraja travnja gостovalа Comenius asistentica iz Belgije Jee Mariën. Jedan od ciljeva programa Comenius je promicanje svijesti o raznolikosti europskih kultura suradnjom škola i vrtića koji sudjeluju u Programu za cjeloživotno učenje.

MEŠTRI: WHAT'S YOUR OPINION ABOUT OUR COUNTRY, ZAGREB AND OUR SCHOOL?

Kako ti se svidjela naša zemlja, Zagreb i naša škola?

JEE: Croatia is a beautiful country. There are so many things to see and so many places to visit. I also like Zagreb, it is a nice city. During my stay at the school, I had a great time.

Hrvatska je prekrasna zemlja. Imma toliko stvari za vidjeti i toliko mjesta za posjetiti. Zagreb mi se sudio, lijep je grad. Tijekom boravka u školi, odlično sam se provela.

MEŠTRI: CAN YOU COMPARE CROATIAN AND BELGIAN EDUCATION SYSTEM?

Možeš li usporediti hrvatski i belgijski obrazovni sustav?

JEE: In Belgium, we have 6 years of primary school and 6 years of secondary school. Maybe Belgian teachers are more strict in classes.

U Belgiji, mi imamo 6 godina primarne i 6 godina sekundarne škole. Možda su belgijski učitelji stroži u razredu.

MEŠTRI: WHAT DO YOU ESPECIALLY LIKE/DISLIKE IN OUR SCHOOL?

Što ti se posebno svidjelo/nije svidjelo u našoj školi?

JEE: I liked the pupils and the other teachers very much. There wasn't really something that I didn't like.

Sviđaju mi se učenici i drugi učitelji. Nije bilo ničega što mi se ne bi svidjelo.

MEŠTRI: HOW WHERE YOU ACCEPTED BY PUPILS AND TEACHERS IN OUR SCHOOL?

Kako su te prihvatali učenici i učitelji u našoj školi?

JEE: From first day, all pupils and teachers were very nice to me. They were interested in me, Belgium and we had nice talks.

Od prvog dana svi učenici i učitelji bili su predvini prema meni. Bili su zainteresirani za mene, za Belgiju i vodili smo krasne razgovore.

MEŠTRI: WHAT IS SPECIAL THAT YOU WILL REMEMBER FROM CROATIA?

Čega ćeš se posebno sjećati iz Hrvatske?

JEE: People in Croatia are very friendly and if they can, they will always try to help you. Ljudi u Hrvatskoj su vrlo prijateljski i ako mogu, uvijek će ti pokušati pomoći.

MEŠTRI: DID YOU LEARN SOME CROATIAN WORDS? WHICH?

Jesi li naučila neke hrvatske riječi? Koje?

JEE: I only learned some basic words: dobar dan, dobar tek, dobro jutro, dobra večer, hvala, molim, izvolite, kava, voda... Naučila sam samo osnovne riječi: dobar dan, dobar tek, dobro jutro, dobra večer, hvala, molim, izvolite, kava, voda...

MEŠTRI: WHAT HAVE YOU VISITED?

Što si sve posjetila?

JEE: I visited lake Jarun, the most important places in the center of Zagreb, Split, Makarska, Lika and Plitvice.

Posjetila sam jezero Jarun, najvažnija mjesta u centru zagreba, Split, Makarsku, Liku i Plitvice.

MEŠTRI: DO YOU THINK ABOUT COMING BACK?

Namjeravaš li se vratiti?

JEE: I would love to come back one day to see more about the country. During my stay, I didn't visit any of the islands, so I would like to see that too.

Željela bih se vratiti jednog dana i vidjeti neke druge dijelove zemlje. Tijekom boravka nisam posjetila nijedan otok, tako da bih to voljela.

Kazališna predstava

IDEŠ DALJE

Uškoli je 25. travnja gostovala kazališna predstava ZKM-a Ideš dalje. Učenike sedmih razreda oduševila je priča o sudionicima završnog talent showa kojeg mnogi od njih redovito prate, kao i način na koji su se sami natjecatelji, u predstavi Nives (Barbara Prpić) te Luka (Peter Leventić), nosili sa svojim strahovima, razočaranjima, potrošenim snovima, lutanjima u potrazi za novim uspjesima. Predstavu su učenici pozorno pratili, u svojoj poznatoj sredini, uključujući se spontano u razgovore s glumcima. Naši učenici sudjelovali su i u anketi o predstavi koju su napravili djelatnici kazališta. Evo što su neki od njih rekli: Predstava je super, jako mi se svijela, odlično su pjevali i bili su iskreni (Ivan); glumica Barbara Prpić mi je bila najbolja (Petar); dobro su izražavali svoje osjećaje ne samo glumom nego i pjevanjem,

ali i izborom pjesama (Kvirin); sudionici nisu bili sretni zato što nisu prošli dalje, a vjeruju u sebe i ništa ih ne može zaustaviti, pa što je to jedan show u životu, treba se boriti”(Maja); komunicirali su s publikom, bili su iznimno opušteni, pričali s nama kao da nas sve poznaju (Tea); nikada nisu došla kazališta kod nas pa je ovo pravi doživljaj, bili su neposredni, veseli, skakali po klupama, svim snagama željeli približiti ono što ih mučilo (Ro-

manna Gianna); pokazali su da uvijek treba vjerovati u sebe; pratim showove, ali ne vjerujem da se svi ovako dobro nose s gubitkom, nije to lako”(Dora); zabavno, jako dobar zbir pjesama, rasplesali su nas, ovo je dobra predstava jer pokazuje da su za dobру predstavu potrebna samo dva glumca i ne treba ništa posebno, ni rasvjeta, ni pozornica (Matea); glumci su improvizirali, surađivali s publikom, nije im trebalo mnogo toga da naprave pravi show, zato smo im i

toliko pljeskali i govorili su jezikom kojim mi govorimo (Lea); svjđalo mi se što su spominjali konkretnе sudionike showa za koje svi znamo kao što su Saša, Tin (Ana); iskoristili su temu koja je nama vrlo bliska, moram priznati da nisam inače razmišljala kako je natjecateljima kad se ugase svjetla, sad mi je jasno (Barbara); s malo rekvizita uspjeli su dočarati kako djeluje kazalište, poruka je jasna (Ema).

Učenici III.a razreda podsjetili su nas na važnost očuvanja okoliša

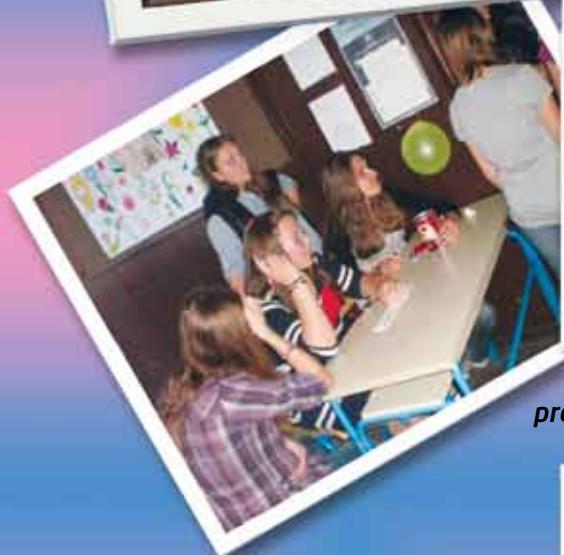
GЛЕДАМ prirodne ljepote u Hrvatskoj.
СЛУШАМ žubor ogromnih slapova s Plitvica.
ОСЈЕĆАМ kako Zemlja pati od onečišćenja.
ŽЕЛИМ da ljudi prestanu zagađivati zemlju.
ТРАŽИМ neki način kako da spasim Zemlju.
ВЈЕРУЈЕМ da ima još ljudi koji žele pomoći Zemlji.

Leon Bartovčak, IV.a

ČOVJEKU NE TREBA NI POČA SATA DA POSIJEĆE VEĆE STABLO, A STABLU JE, DA TOLIKO NARASTE, BILO POTREBNO CIJELO STOLJEĆE

DISCO GROZNICA SVIBANJSKE VEČERI

prodaja karata i gužva na ulazu

bilo je finih sendviča

uredili smo se

neki su na početku sjedili, neki se malo sramili

dok je Jee odmah uživala u ritmu

osmašice i Ilirjan

i mi znamo te pokrete...

*oprostili smo se s Jee,
a ravnatelj joj je uručio
poklon*

organizatorice

kako ti dečki čagaju...

zvijezda večeri

Sramežljivo dijete

ŠTO JE SRAMEŽLJIVOST

Sramežljiva djeca su ona koja su bojažljiva, plaha i šutljiva. Kažemo da je sramežljivost „bolest“ današnjeg doba. Sramežljivost opisuje stanje ili ponašanje same osobe, a zapravo je to pretjerani osjećaj same sebe, odnosno naša generalizirana reakcija na strah.

KADA SE SRAMEŽLJIVOST JAVLJA

Prvi oblici sramežljivosti javljaju se u djece u prvoj godini života i takvu sramežljivost smatramo prirodnim oprezom djeteta prema nepoznatim osobama. U pravom smislu riječi sramežljivost se pojavljuje između četvrte i pete godine života i to je primitivan oblik, a prava sramežljivost javlja se u dobi od osam godina i vrhunac dostiže u doba puberteta.

Djevojčice su od najranijeg uzrasta pa do adolescencije sramežljivije od dječaka, a u adolescenciji te razlike nestaju.

NAJIZLOŽENIJI SU...

Najizloženija su djeca koja imaju dobru komunikaciju s odraslima,

ali ne i sa svojim vršnjacima, izrazito talentirana djeca, jedinci, djeca koja žive u siromašnim izoliranim socijalnim kontaktima, ona koja dolaze iz problematičnih obitelji. Takva djeca imaju stalno osjećaj da druga djeca misle loše o njima te stalno strahuju da će se osramotiti. Ako se ne prepozna pravovremeno, može se razviti u stanje socijalnog straha i učiniti da se dijete osjeća još nesigurnije.

Sramežljivost uključuje strah, plašljivost, povučenost i nepričanje. Sramežljiva djeca u razgovoru imaju poteškoća s očnim kontaktom, zamuckivanjem, crvenilom u licu. Sramežljivost je usko povezana s nesigurnošću i socijalnom tjeskobom, neodobravanjem, podsmijehom, neugodom, pogreškom.

ŠTO SVE RAZVIJA SRAMEŽLJIVOST

Razvoju sramežljivosti mogu doprinijeti i neke odgojne mjere kao prezaštićenost, strog i hladan odnos, perfekcionizam te uvjetovana ljubav. Sve navedeno narušava privrženost između djeteta i roditelja, pogoduju razvoju nesigurnosti u djece. Nepoznavanje osjećaja sigurnosti, ugode, ljubavi i povjerenja može za cijeli život kod djeteta ostaviti trag na njegovim kontaktima s okolinom u budućnosti. Sramežljivost je povezana s nedostatkom socijalnog samopouzdanja koje se očituje u niskom samopoštovanju u socijalnom situacijama.

ULOGA RODITELJA

Sramežljivost se ne može izlječiti i ako je dijete sramežljivo, bit će takvo cijeli život, ali važno je da se prepozna i da se dijete nauči kako se nositi s tim osjećajem. Važnu ulogu u svemu imaju roditelji koji svojim primjerom mogu djetetu pokazati kako prebroditi takav osjećaj u javnosti ili u neugodnim situacijama. Isto tako, vrlo je važno u pravo vrijeme započeti rad s djetetom da u odrasloj dobi ne dođe do poteškoća u druženju s vršnjacima, pronalaženju novog posla...

Važno je da dijete osjeti sigurnost, da osjeti da ga roditelji razumiju, pokažu empatiju (suosjećajnost), razgovaraju o problemu i nauče ga kako da se nosi s postojećom situacijom. Roditelji ga trebaju naučiti kako prihvataći mane i svijest o vrlinama, biti prirođan, biti ono što jest, učiti od drugih, učiti prihvataći odbijanje, neuspjeh...

**NIKADA NE TREBA KRITIZIRATI DIJETE
ZBOG TOGA ŠTO JE SRAMEŽLJIVO JER
ĆE TO DODATNO NARUŠITI NJEGOVO
SAMOPOUZDANJE.**

Cilj borbe sa sramežljivosti je kako kvalitetnije i sretnije živjeti.

Dr.sc. Martina
Šunić Omejc,
specijalist pedijatar

PITALI SMO VAS:

Sramežljiva sam i bila sam sramežljiva, najviše u prva četiri razreda jer su me svi zezali i rugali mi se. Zato i danas imam samo one prijatelje koji su mi to bili i tada. Ne bih se htjela promjeniti jer sramežljivost nekada može i pomoći.

Sramim se kada mi profesor kaže da pročitam zadaću, a ja je nemam.

Sramim se kada nekoga ogovaram pa se pročuje da sam ga ogovarao. Ili kada napravim nešto glupo pa svi gledaju u mene.

Drugi mi kažu da sam sramežljiva kada se upoznam s nekim novim osobama i da bih trebala biti otvorenija.

Sramim se trgovcu u dućanu reći da mi je vratio premalo novca.

Sramim se u novom društvu i volio bih to promjeniti.

Kada dođemo kod obiteljskih prijatelja, uvijek mi je neugodno i ne znam što bih rekla. Roditelji me počnu hvaliti i tada poželim nestati.

Sramim se kada govorim ispred svog razreda ili kada pjevam.

Sramio bih se kada bih trebao izaći na pozornicu pred cijelom školom.

Sramim se kada dobijem lošu ocjenu i to još netko zna.

Sramim se kada izgubim pernicu ili nešto slično pa trebam ući u učionici punu učenika drugog razreda. Prije sam bio puno sramežljiviji nego sada. Valjda ću to svladati do kraja života!

Možda malo kad glumim jer se bojam svog glasa da ne bude smiješan.

Kad su se naši učitelji sramili...

I naše drage učitelje pitali smo jesu li bili sramežljivi kad su bili djeca. Većina nam je prznala koji su bili razlozi njihove sramežljivosti, a hrabriji su nam dali i svoje slike iz tog vremena. Pokušajte otkriti tko se krije na tim slikama... ☺

TEA SUŠAC – Sramila sam se kad sam trebala pjevati pred svima.

LJILJANA NIMAC – Kad bih odgovarala neki predmet, a nisam bila sigurna.

NEVEN RÜCKER – Kada sam pokušao prevariti profesora geografije u 6. razredu – prilikom odgovaranja nastavne cjeline Afrika pokušao sam čitati iz bilježnice. Kad je to profesor otkrio, dobio sam jedinicu i tri mjeseca me nije htio pitati!

MILA KOŽUL KALEM – Kada bih odgovarala neki predmet, a nisam znala.

IDA KRISTOVIĆ – Kada bih bila opomenuta jer pričam, usmenog odgovaranja kada ne bih dobro naučila te javnog nastupa.

IGOR NAGLIĆ – Kad bih rekao neku glupost pred profesorom, a razred se smijao.

HRVOJE ĐURAK – Sramio sam se do puberteta – da ne kažem nešto krivo, velike grupe nepoznatih ljudi, priče s curama, da promašim šut, ispitivanja kada ne bih znao i javnog pjevanja.

ANICA PERKOVIĆ – U osnovnoj školi najviše sam se sramila kada sam trebala nastupati na pozornici – recitirati ili pjevati pred brojnjom publikom. Kad sam bila odrasla, jedan događaj kad sam se jako posramila zbio se na svadbi dragih prijatelja. Bilo je to prije 27 godina kad mi je treće dijete bilo mala beba koju su za vrijeme svadbene večere čuvali u drugoj prostoriji. Pozvali su me jer je plakao, ja sam potrčala, poskliznula se nasred dvorane i tresnula. Tada sam poželjela da me nema. Bilo me sram vratiti se u dvoranu jer sam znala da su tog trena svi pogledali u mene. Ipak sam prebrodila taj sram i normalno se vratila – pa to se može svi-ma dogoditi!

Jeste li jako sramežljivi?

Rješavajući ovaj test, doznaj jesи li GLOSOFOB ili ORATOR

*glosofob = osoba koja se boji javnog nastupa ili govorenja pred većim brojem ljudi

* orator = javni govornik, osoba koja je svladala vještinu govorništva te na svoje slušatelje može ostaviti dobar dojam

1. U razredu je rasprava o odlasku u kino i izboru filma.

Kako reagiraš?

a) Pokušavam reći svoje mišljenje, ali se stalno netko ubacuje.

b) Dolazim do riječi i glasno kazujem svoje mišljenje.

c) Ne uključujem se i čekam glasovanje u kojemu će iskazati svoje stajalište.

2. Pred cijelim razredom trebaš predstaviti svoj uradak.

Kako se osjećaš?

a) Jedva čekam, volim predstavljati svoj rad pred drugima.

b) Katastrofalno. Osjećam da me počinje boljeti trbuš.

c) Malo nervoze uvijek je dobro prije nastupa!

3. Pred školom te čeka skupina prijatelja i znanaca. Kako i kome prvom prilaziš?

a) Pričekam da se odlučim, ali na kraju im ipak pristupam.

b) Iz daljine ih veselo pozdravim i uključujem se u razgovor.

c) Vidim gdje je moja najbolja prijateljica i pristupam k njoj.

4. Što ti je draže pisani ispiti ili usmeno ispitivanje?

a) U svakom slučaju pisani ispiti jer me tada cijeli razred ne gleda.

b) Ovisno o predmetu.

c) Usmeno ispitivanje. Tada se lakše snalazim!

5. Koje bi među navedenim zanimanjima najradije odabralo/odabrala kad odrasteš?

a) političar/ka, novinar/ka ili voditelj/ica

b) učitelj/ica, menadžer/ica ili sportaš/ica

c) kuhan/ica, liječnik/liječnica ili web dizajner/ica?

	1.	2.	3.	4.	5.
a	2	3	2	1	3
b	3	1	3	2	2
c	1	2	1	3	1

Rezultati:

5 do 8 bodova:

Jako sramežljiv/a

Izuzetno si sramežljiva osoba, možda malo i previše. Toga si sam/a svjestan/svjesna i želio/željela bi da je drugačije. No, kada trebaš odlučiti kako reagirati, reagiraš onako kako osjećaš iznutra – sramežljivo. Britanska književnica Agatha Christie odustala je od karijere pijanistice jer se nije mogla nositi s teretom izravnog kontakta s javnošću. Međutim, postala je jedna od nezaobilaznih autorica, a milijuni obožavatelja još čitaju njezine uspješnice.

Nemoj dopustiti da sramežljivost uništi tvoj talent, osobito zato što postoje desetci knjiga kojima se možeš poslužiti kao oblikom samopomoći.

Od 9 do 12 bodova:

Sramežljiv/a samo na određeno vrijeme

Sramežljivost se kod tebe pojavljuje samo u određenim trenucima, onima koji su za tebe izuzetno važni pa se

bojiš da ne pogriješi. Stoga reagiraš s pravom mjerom sramežljivosti, što je pozitivno i prirodno.

Julia Roberts, Jim Carrey, Brad Pitt opisivani su kao vrlo sramežljivi u djetinjstvu, a pogledajte ih danas. Sramežljivost ne predstavlja ono što jesmo, već ono kako se osjećamo u pojedinim situacijama ili aktivnostima. Prema tome, uz čvrstu vjeru u sebe možeš premostiti sve prepreke, čak i one kad moraš govoriti pred brojnom publikom.

13 do 15 bodova:

Nimalo sramežljiv/a

Ti si jedan/jedna od onih koji nemaju čak ni naznaku sramežljivosti. Rado nastupaš i voliš biti u središtu pažnje. Čak i kada duboko u sebi misliš da si malo zbumen/a, odmah to sakriješ te prevladava tvoja prava strana: radost, zaigranost i rječitosti.

Baš poput Martina Luthera Kinga, američkog aktivista za ljudska prava, uopće se ne bojiš javnih nastupa. Štoviše, shvaćaš vrijednost javnih nastupa jer se jedino tako tvoja poruka može čuti.

Terenske nastave u našoj su školi jedan od omiljenih oblika nastave. Naši dragi učitelji znaju da na taj način učimo lakše i brže, a znanje stečeno na taj način ostaje trajnije. Donosimo vam slike i/ili izvješća s nekih od ovogodišnjih terena.

Hrvatski državni arhiv

Dana 26. rujna 2011. godine učenici petih razreda imali su priliku posjetiti Hrvatski državni arhiv. Saznali smo mnogo o dokumentima koji se čuvaju u arhivima, ali i pravo značenje riječi arhiv. Kad smo došli, prvo što smo ugledali bila je velika zgrada s mnogo urezanih kipova koja je djelo arhitekta Rudolfa Lubinskog. Već po vanjskom izgledu može se reći da je to svečana,

Učenici 5.a spremni za obilazak Arhiva

Na radionici izrađujemo svoje rodoslovno stablo

državna zgrada. Unutrašnjost zgrade ispunjavalo je mnogo lijepih slika i predmeta.

U velikoj čitaonici oduševila nas je slika koja je prikazivala hrvatske uglednike kroz povijest.

Na radionici koju smo imali radili smo obiteljsko stablo i nešto o rođovima poznatih osoba iz naše povijesti.

Završivši posjet, ovjekovječili smo naš posjet s nekoliko fotografija.

Kristina Kelava, V.a

Dečki su nakratko bili kraljevi, a cure kraljice.

KRAPINA

Dana 28. listopada 2011. godine posjetili smo Krapinu - grad poznat po bogatoj kulturnoj baštini iz prošlosti. Ono po čemu je Krapina najpoznatija svakako je nalazište na brdu Hušnjakovu na kojem su pronađene kosti jednih od najstarijih ljudskih predaka - neandertalaca.

Za njihov pronađenak zaslužan je jedan od naših najpoznatijih znanstvenika, prof. Dragutin Gorjanović- Kramberger.

Još prije polaska u Krapinu znatiželja je bila velika. Put nije bio dug, a kad smo stigli, dočekala nas je jedna

Na geološkim radionicama

vremenom skameni i tako nastane fosil. Na-

učili smo da postoje tri osnovne vrste stijena (metamorfske, taložne i vulkanske) te da su stijene sastavljene od minerala koji su vidljivi jedino pod mikroskopom. Ono što je meni bilo jako čudno jest činjenica da je naša planina Medvednica prije bila prekrivena morem. I još se danas na njoj mogu pronaći fosili raznih školjki i algi. Nakon radionice posli smo u novi muzej. Novi mu-

zej bio je zbilja prekrasan. U njemu smo upoznali Lucy (prvu ženu koja je hodala na dvije noge) i Rudolfa (prvog čovjeka koji je rabio oružje). Ono što je mene oduševilo bile su kosti dinosaura. Diplodok se smatra najvećom životinjom koja je ikad hodala po

vršinom zemlje. Bio je težak kao 40 spona (otprilike 100 tona). Sušeli smo se

u muzeju s još mnogo zanimljivih stvari, a kad smo ga obišli, uputili smo se u restoran na ručak. Nakon ručka

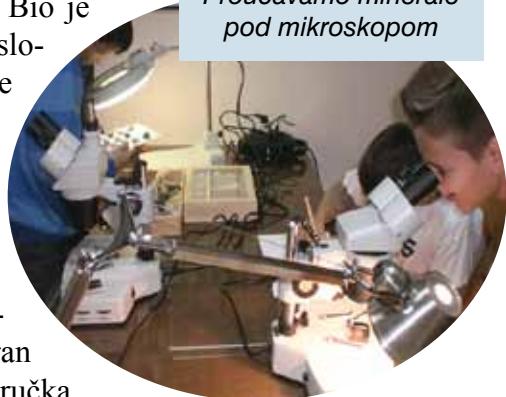
pošli smo u obilazak Krapine. Šetajući, naišli smo na rodnu kuću Ljudevita Gaja - jedne od najvažnijih osoba hrvatske povijesti, utimeljitelja hrvatskog jezika. Bili smo u vrtu u kojem se Ljudevit igrao kao dječak te vidjeli njegov spomenik blizu vrta.

Krapina je zaista lijep grad. Kad je došlo vrijeme za povratak pomislila sam u sebi: "Krapino, nadam se da će te opet posjetiti!"

Proučavamo minerale pod mikroskopom

Poziramo ...

velika zgrada-stari muzej. Upravo tamo održana je radionica. Na radionicama smo se upoznali s geologijom-znanosti koja proučava uglavnom stijene. Doznali smo da postoji još jedan od oblika ostataka iz prošlosti - fosili. To je kamenje u koje je otisnuta neka biljka ili životinja. Otisak se s

Cure je zainteresirao kip Dragutina Gorjanovića-Krambergera, a dečke obitelj neandertalaca.

Kristina Kelava, V.a

TERENSKA NASTAVA

Osmaši na terenskoj nastavi u Šibeniku

Bili smo i u Kuterevu

Posjet Tifloološkom muzeju
Učenici osmih razreda 14. veljače 2012.
godine posjetili su Tifloološki muzej.

OSMIH RAZREDA

Posjet Jasenovcu

Učenici osmih razreda posjetili su Memorijalni centar Jasenovac

Posjet Smiljanu i Gospicu

Učenici osmih razreda 11. travnja 2012. godine posjetili su Smiljan i rodnu kuću i Muzej Nikole Tesle te Muzej Like u Gospicu.

Ulaz u dio s eksperimentima

Kip Nikole Tesle

Gledamo film o Tesli

U Muzeju Like – ličke nošnje

Zajednička fotka za sjećanje

U Muzeju Like – unutrašnjost ličke kuće

Terenska nastava Leprovica – Šćitarjevo za učenike petih razreda

Posjet stakleniku
Zarja u Leprovici

Od našeg vodiča Filipa doznali smo sve o
uzgoju rajčica u hidroponima

a onda je bilo lako riješiti nastavne listiće

U Andautoniji u Šćitarjevu

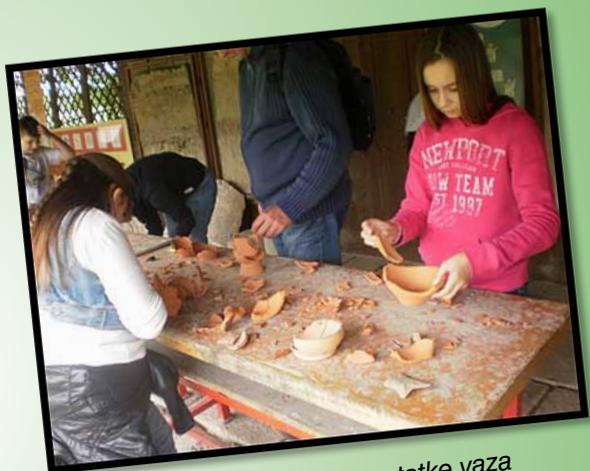
Igrali smo i neke rimske igre

bili nakratko i arheolozi

pokušali pisati na rimski način

sastavljali pronađene ostatke vaza

Rimljani iz petog a i petog b

Posjetili smo i Turopoljsku kuću

Terenska nastava Zadar – Nin za učenike šestih razreda

Kod Grgura Ninskog u Ninu

crkva sv. Marije

Arheološki
lokalitet
Bribirska
glavica

Naša izlaganja ispred
crkve sv. Donata

Tea nas uči o Bribircima

gotička crkva sv. Ivana

Rimsko nalazište Burnum

U Parku prirode Vransko jezero

Ispred kipa Petra Zoranića u
Zadru

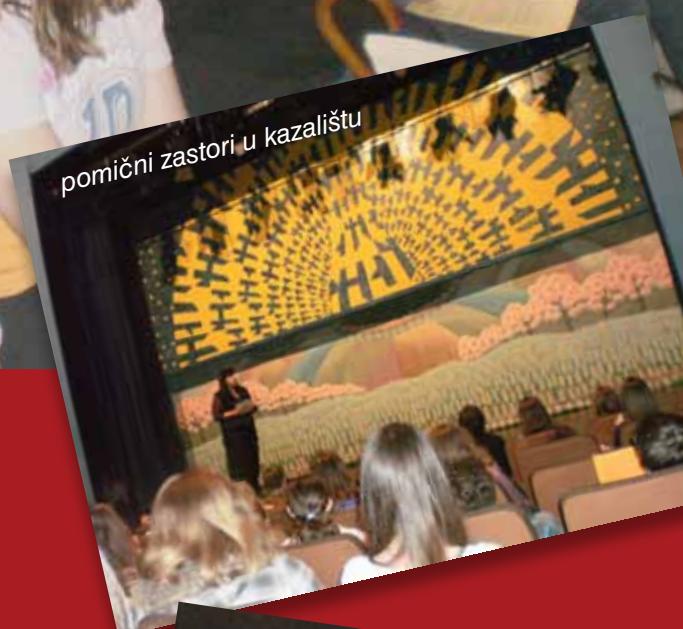
Laura nam priča o gotičkoj crkvi

UČENICI PETIH I ŠESTIH RAZREDA NA IZVANUČIONIČKOJ NASTAVI U KAZALIŠTU TREŠNJA

U KAZALIŠTU O KAZALIŠTU

ovdje nastaju rekviziti za predstave...

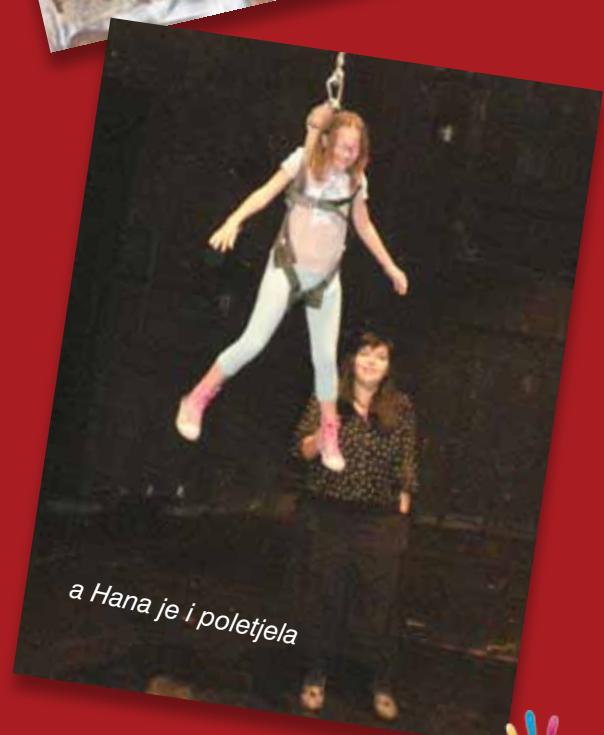
pomični zastori u kazalištu

a ovdje se glumci
šminkaju

popeli smo se na „daske koje život znače“,

a Hana je i poletjela

1a

učiteljice:
Gordana Stiplošek-Barić i
Ivana Ljubičić

Učenici 1. a

DAVID BALEŠEVIĆ
LEON BANJAC
ZOA BOŽIĆ
DAVID BUTINA
MAJA ČUPIĆ
TARA DURALIJA
IVA GOJANOVIC
NOA HOTKO
ROKO IVANKOVIC
NATAŠA JURAS
Maja Jurica
MARKO KARDUM
NIKOLINA KORIČANČI
VIKTOR KRANJEC
ANA LAZAR
GRÉGOR MARANGUNIĆ
Maks Marak
LOUR OBRDAL
MARI PEČEK
PETRA PRSKALO
JAN STOJANOVSKI
TOMOUR DIC
MIRAN USEINI
Luka VIDUKA
ANA VOJNOVIĆ

1.	LEON BEŠEN
2.	ANDREJ BIZIJAČ
3.	NIKA BUTIGAN
4.	EVA MARINA GRGIĆ
5.	EMA JANKOVIĆ
6.	VITO JURIN
7.	MARIJA KELEMEN
8.	SARA KOSTELAC
9.	LEO KOZJAK LESKERI
10.	MORENO LUCIN
11.	JANA MALIKOVIC
12.	NINO MAGARAZIC
13.	KRISTIJAN MNG-TUNJIC
14.	DANIEL OMAZIC
15.	ANA PANKOTA
16.	MIA PERIC
17.	BRUNO I. PRZULIN
18.	MARKO PUROVADLO
19.	Marija Buljan
20.	- NANO SORIC
21.	ZILIAN S. IVANOVIC
22.	NEAM TEPŠIĆ
23.	NIKOLA VELIČ
24.	MARKO VUKELIC
25.	EMA ZIDAR

1b

učiteljice:
Ana Zvonarek i
Mateja Čanadi

Županijsko natjecanje iz astronomije

Dobrodošlica na ulazu u školu

I ove je godine u našoj školi održano Županijsko natjecanje iz astronomije. Već poznata lica – i učenika i njihovih mentora čine ovo natjecanje bliskim, a nadamo se, za sve njih i vrlo ugodnim.

Naši astronomi s profesorom Naglićem

S otvaranja natjecanja

Naše novinarke Niku i Kristinu s najmlađim sudionicima natjecanja

moja ljubav prema astronomiji

Marija – Maja Šuveljak, umirovljena učiteljica matematike i astronomije, svakako je osoba koju smo željeli intervjuirati za naš školski list. Iz naše je škole u mirovinu otisla prije dvije godine, a s nama je podijelila iskustva iz svojih astronomskih početaka do sadašnjih umirovljeničkih dana.

MEŠTRI: Otkuda ljubav prema astronomiji? Kada ste se zainteresirali za astronomiju?

ŠUVELJAK: Već u osnovnoj školi imala sam priliku u rukama imati jednu izuzetno zanimljivu knjigu iz astronomije od dr. Ota Kućere koji je i osnivač Zagrebačke zvjezdarnice. On je napisao tu prekrasnu knjigu Naše nebo. Pročitala sam je

u jednom dahu. Nakon toga, u gimnaziji, u ruke mi je došla knjiga . Kad sam Vladisa Vujnovića Tamo gdje se zvijezde rađaju. Taj naslov me fascinirao i pojačao moju želju za astronomijom.

MEŠTRI: Kada ste astronomiju doveli u našu školu?

ŠUVELJAK: Najprije sam 25 go-

dina radila u OŠ Tituša Brezovačkog u Španskom gdje sam također osnovala nastavu iz astronomije, a onda, kad sam došla u našu školu, samo po sebi je došlo da i ovdje mora biti astronomija. Mislim da sam među učenike donijela dosta živosti jer smo počeli odlažiti na Zvjezdarnicu, imati predavanja, a škola je sve te godine bila „bombardirana“ događanjima iz područja astronomije. Uvijek je bilo interesa za astronomiju, puno se radilo zahvaljujući znatiželji vas učenika. Sudjelovali smo i na natjecanjima gdje smo uvijek bili negdje pri vrhu.

MEŠTRI: Nedostaje li vam poučavanje astronomije?

ŠUVELJAK: Ne jer poučavati nisam prekinula. I dalje sam suradnica Zvjezdarnice i Tehničkog muzeja. Na Festivalu znanosti u Tehničkom muzeju vodit ću radionicu astronomije za osnovne i srednje škole. Prije toga, početkom zime, u Tehničkom muzeju bili su tzv. Dani svemira gdje sam opet vodila radionice iz astronomije. Povremeno pišem popularne sadržaje o astronomiji i edukaciju astronomije.

MEŠTRI: Sjećate li se svoje prve generacije astronoma iz OŠ Ivana Meštrovića?

ŠUVELJAK: Da, ta prva generacija je posebna zato što iz te generacije ima učenika koji su studirali na PMF-u pa su sadržajima bliski astronomiji. U predmetima koje su tamo slušali imali su dosta astronomije pa mi je to posebno drago. To nije bila baš prva moja generacija ovdje, ali jedna od prvih. Kad sam otisla u mirovinu, na moje mje-

sto došla je moja učenica koja je sada profesorica matematike (op.

Meštri – Ida Kristović). I danas je ovdje i svim srcem pomaže u natjecanju i zbog toga sam sretna.

MEŠTRI: Čime ste se, vezanim uz astronomiju, bavili u posljednje vrijeme?

ŠUVELJAK: Prethodne godine na Zvjezdarnici je bilo jedan skup o ženama u astronomiji. Imala sam ideju o tome kako bismo trebali osmisiliti takav jedan skup. Kolege s kojima sam razgovarala su me podržale i upriličili smo taj značajan skup. Vidjeli smo da žena u astronomiji do XX. stoljeća nije bilo. Bilo je tzv. ljubiteljica astronomije, počevši od grofice Vranicany, koje su davale svoje novčane priloge da se izgradi Zagrebačka zvjezdarnica,

redovito su dolazile na popularna predavanja iz astronomije, ali se nisu stručno bavile astronomijom. Danas je položaj žena u astronomiji izuzetno dobar jer nekoliko

astronomkinja je poznato u svijetu, a većinu nastave astronomije u osnovnim i srednjim školama vode učiteljice. Ponosna sam što sam i ja, neću biti neskromna, tome dosta doprinijela.

MEŠTRI: Koliko puta još pogledate prema zvijezdama?

ŠUVELJAK: Svaku večer kad je vedro. I po danu ja gledam prema nebu. Jedne godine bila sam na Velebitu u planinarskom domu na Zavižanu i bila oduševljena jer su mi se zvijezde činile tako blizu. Da sam pružila ruku, činilo se, mogla sam dotaknuti Velikog medvjeda.

MEŠTRI: Imate li neku poruku za sve učitelje i buduće astronome ove škole?

ŠUVELJAK: To što se natjecanje godinama održava u našoj školi znači da je škola dobra, sadržajna, da se dobro radi s učenicima, da ima dobre i kreativne učitelje koji vole raditi s učenicima. Ne mogu zamisliti da bi ovo natjecanje bilo u nekoj drugoj školi. Danas cijela naša škola astronomski diše. Uče-

nici koji su ovdje u astronomskoj grupi, čim dođu u srednju školu, traže učitelja astronomije. Sada je ovdje Vladimir Slošić koji je bio državni prvak kad je bio u našoj školi. Prije njega u školi je bio Tomislav Herega koji je nakon osnovne upisao MIOC te također bio državni prvak. To nas učitelje čini sretnim i zadovoljnim i motivira nas u dalnjem radu.

Nika Bilić, V.b

NAŠE DVJE ASTRONOMSKE ZVIJEZDE

Leonardo Pierobon i Anna Andreykanicah dvoje su učenika koji već godinama dolaze u našu školu na županijsko natjecanje i redovito osvajaju prva mjesta. Razgovarali smo s njima o njihovoj ljubavi prema zvijezdama, ali i dalnjim planovima.

LEONARDO PIEROBON

MEŠTRI: Iz koje škole dolaziš?

LEONARDO: Dolazim iz XV. gimnazije, popularno zvane MIOC i učenik sam IV. razreda.

MEŠTRI: Od kada dolaziš na natjecanja iz astronomije?

LEONARDO: Od prvog razreda srednje škole. Tad sam se iznenadio da postoji predmet astronomija jer ga u osnovnoj školi nisam imao.

MEŠTRI: Otkud interes i ljubav za astronomiju?

LEONARDO: Kad sam još bio vrtičke dobi, roditelji su me odveli u neku knjižaru da si izaberem rođendanski poklon. Ja sam izabrao neku knjigu o zvijezdama.

MEŠTRI: Koja je tema tvog praktičnog rada?

LEONARDO: Gravitacijski pomak Siriusa B.

MEŠTRI: Koja ti je tema bila najzanimljivija?

LEONARDO: Hologram modela asteroida.

MEŠTRI: Koji je najbolji rezultat koji si postigao na natjecanju?

Leonardo i naše novinarke

LEONARDO:
Dva puta sam osvajao brončane medalje na Međunarodnim olimpijadama iz astronomije i astrofizike: u Hangzhou (Kina) 2009. godine te u Katowicama/Krakowu (Poljska) 2011. godine.

MEŠTRI: Sada si maturant. Koji bi fakultet želio upisati i hoće li on imati veze s astronomijom?

LEONARDO: Pozvan sam na Cambridge i nadam se da će, dobijem li stipendiju, tamo upisati neku grupu prirodnih predmeta. Na fiziči će, nadam se, barem dijelom biti riječi o astronomiji.

MEŠTRI: Jesi li zadovoljan organizacijom Županijskog natjecanja?

LEONARDO: Jesam, zadovoljan sam organizacijom Županijskog natjecanja, ali ne i Državnog!

MEŠTRI: Želimo ti puno uspjeha i na natjecanju i na upisu na fakultet i u dalnjem bavljenju astronomijom.

ANNA ANDREYKANICH

MEŠTRI: Iz koje škole dolaziš?

ANNA: Dolazim iz Prirodoslovne škole Vladimira Preloga i učenica sam IV. razreda.

MEŠTRI: Od kada dolaziš na natjecanja iz astronomije?

ANNA: Od drugog razreda srednje škole.

MEŠTRI: Otkud interes i ljubav za astronomiju?

ANNA: Svaki put kad pogledaš u nebo i vidiš zvijezde, moraš se zapitati što je to zapravo. Mora te to zanimati jer nismo samo tako ov-

tat koji si postigla na natjecanju?

ANNA: Bila sam prva u državi 2010. godine i sudjelovala sam na Olimpijadi prošle godine.

Anna i naše novinarke

dje na Zemlji, beskorisni. Vjerljivo postoji neki viši smisao pa je astronomija gotovo kao filozofija.

MEŠTRI: Koja je tema tvog praktičnog rada?

ANNA: Kinematika koronalnih izbačaja masa i Forbushov efekt.

MEŠTRI: Koja ti je tema bila najzanimljivija?

ANNA: Svaka je lijepa, ali nije kozmologija najzanimljivija i najmanje je istražena.

MEŠTRI: Koji je najbolji rezul-

MEŠTRI: Sada si maturantica. Koji bi fakultet željela upisati i hoće li on imati veze s astronomijom?

ANNA: Dvoumim se između fizike i FER-a jer na PMF-u nema astronomije kao zasebnog studija već je tek jedan od predmeta na fizici.

MEŠTRI: Jesi li zadovoljna organizacijom Županijskog natjecanja?

ANNA: Jesam, lijepo mi je ovdje svake godine.

MEŠTRI: Želimo ti puno uspjeha i na natjecanju i na upisu na fakultet i u dalnjem bavljenju astronomijom.

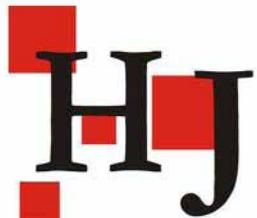

*Lucija Majić
i Lea Badovinac, V.b*

Rezultati naših učenika na ovogodišnjim županijskim natjecanjima

HRVATSKI JEZIK

Na županijskom natjecanju iz hrvatskog jezika učenice sedmih razreda postigle su sljedeći uspjeh: Tea Rosandić, VII.a – 6. mjesto, Maja Sumrak, VII.b – 8. mjesto, Barbara Poslek, VII.b i Lea Sevšek, VII.b dijele 14. mjesto (mentorica Gordana Ljubas).

MATEMATIKA

Na županijskom natjecanju iz matematike imali smo troje predstavnika: Leon Bartovčak, IV.a razred – 10 mjesto (mentorica Vesna Dolenec), Ivan Renić, V.a – 10 mjesto, Kristina Kelava, V.a razred – 15. mjesto (mentorica Ida Kristović).

KEMIJA

Na županijskom natjecanju iz kemije troje učenika ostvarilo je sljedeće rezultate: učenici VII.a razreda Karlo Strbad – 9. mjesto, Lea Ivana Martić – 22. mjesto, Lucija Ana Šimić, VIII.a – 32. mjesto (mentorica Daniela Pavković-Solman).

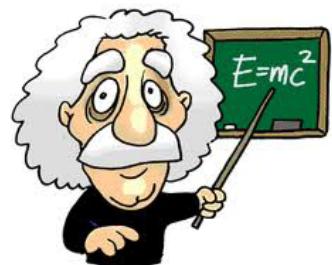
NJEMAČKI JEZIK

Na županijskom natjecanju iz njemačkog jezika sudjelovala je učenica VIII.b razreda Dorotea Kramarić (mentorica Marijana Bošnjak).

Deutsch?

FIZIKA

Na županijskom natjecanju iz fizike sudjelovao je učenik VIII.b razreda Adriano Dorer (mentorica Manda Kravarušić).

GEOGRAFIJA

Na županijskom natjecanju iz geografije sudjelovalo je četvero učenika: Vid Bešker, VI.a, Ivana Turkalj, VIII.b te Ivan Renić, V.a – 7. mjesto (mentor Neven Rücker), Ivan Iv Zrno, VII.b – 5. mjesto (mentorica Mila Kožul Kalem).

ASTRONOMIJA

Iz petog a razreda na županijskom natjecanju iz astronomije sudjelovalo je četvero učenika: Karla Jedvaj, Armin Tuzinović, Carilla Brunna Kasun te Ivan Renić koji je osvojio 1. mjesto.

Iz sedmog a razreda na natjecanju je sudjelovalo troje učenika: Romanna Gianna Kasun te Karlo Strbad koji je zauzeo je 2., a Lea Ivana Martić 3. mjesto (mentor Igor Naglić)

Na Državnom natjecanju iz astronomije sudjelovao je Ivan Renić i osvojio osmo mjesto!

TEHNIČKA KULTURA

Iz petog razreda na natjecanju iz astronomije sudjelovala je Dorota Kalevski, V.b, iz šestog Filip Kirn, VI.a te iz osmog razreda Josip Čuić, VIII.b i Adriano Dorer, VIII.b (mentor Igor Naglić).

DRŽAVNO NATJECANJE IZ ASTRONOMIJE

Na Državnom natjecanju iz astronomije
koje se ove godine održavalo od 6. do
9. svibnja u Rovinju bio je naš učenik
Ivan Renić i osvojio osmo mjesto.

Ivan ispred svoga postera

Pogled u Sunce kroz
teleskop s filterom

Replika istarskog Stonehengea, Tičan

Naš vrijedni učitelj Igor

Igor Naglić - Dobri duh naše škole

Roden je 26. lipnja 1979. godine u Zagrebu. Pohađao je OŠ Augusta Šenoe te Elektrotehničku školu Končar. Zatim je završio Prirodoslovno-matematički fakultet, smjer fizika. U školi su mu omiljeni predmeti bili matematika i fizika.

U našoj školi i u OŠ Alojzija Stepinca počeo je raditi u siječnju 2007. godine.

Danas predaje tri predmeta: tehničku kulturu, fiziku i astronomiju. Misli da je predavanje svih triju predmeta jednako zanimljivo i da svaki predmet ima svoje prednosti.

Profesor je jedan od glavnih organizatora Županijskog natjecanja iz astronomije koje se održava u našoj školi.

Osim toga, u našoj školi profesor Igor zadužen je za tehničku podršku (razglas) na našim priredbama. I to nije sve - profesor Naglić je i razrednik VII. a razredu i voli i taj dio svog posla.

Svi učitelji za njega imaju samo riječi hvale jer će svima pomoći kad god im je to potrebno.

Evo što učenici VII.a kažu o svom razredniku:

- dobro radi svoj posao
- ima razumijevanja za nas
- uvijek je voljan pomoći
- jako je duhovit
- naš razrednik je odgovoran, pošten i dobroćudan
- strog i pravedan

- voli se družiti s nama
- vrlo brzo piše i crta po ploči
- na satu razrednika se zabavljamo, družimo i razgovaramo o svemu i svačemu

- prema nama se odnosi prijateljski, pomaže nam u nevoljama i problemima
- šaljiv je i pristupačan
- uvijek je uz svoj razred, brani nas
- često je vedar i nasmijan, rijetko se ljuti i nije strog.

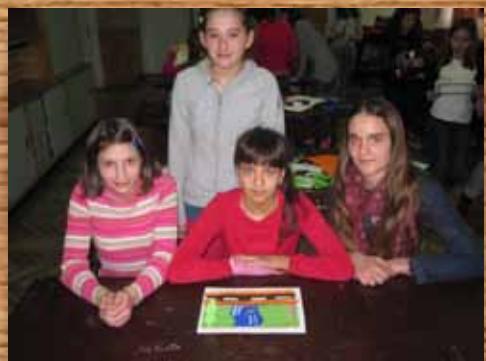
Radionice na satovima tehničke kulture

ENERGIJA VODE – VI. razred

IZRADA MOSTA – VI. razred

IZRADA MOSTA – VI. razred

IZRADA VJETRENJAČE - V. razred

VIII.a

SAMO JE JEDNO U MOM ŽIVOTU VRISJEDNO: DA PUSTIM SUZU S OKA JER VOLIM VIII.a!

Vidite li ili čujete puno glasnih, nasmijanih, simpatičnih i otkačenih učenika koji su puni adrenalina, znate da je to VIII.a. Ima nas samo 16 i jedan smo od manjih razreda na školi. Naše najveće nadahnuće i dobri duh te najjači u razredu je maštovit, zabavan, ali s druge strane ozbiljan i pošten razrednik, profesor povijesti i geografije Neven Rücker. Ako vas i dalje zanima ponešto o našem razredu, u sljedećim ćemo vam redcima pobliže predstaviti svakog učenika.

- Robert Berdin-Robi - Iako je sa školom na ratnoj nozi, ovaj svestrani sportaš osvaja ženska srca svojim privlačnim, ali pomalo neobičnim šarmom.
- Dean Eršek-Dečo – Na prvi pogled potučen i miran dječak. No, kada je u pitanju ljubav, veliki je romantičar. Iskazao se tako što je na Dan zaljubljenih djevojci koja mu se sviđa bez ikakvog straha poklonio ružu. Svoju inspiraciju pronalazi u svijetu čarobnjaštva Harry Potter sage koju rado voli čitati i gledati.
- Ela Gazivoda-Elica – Rastura odbojkaškim terenima, a slobodno vrijeme provodi isprobavajući te smisljajući i istražujući različite dizajne noktiju. Također, jedna od njenih velikih strasti je sviranje synthesizera kao i osmišljavanje izgleda

kuća i stanova jer planira biti arhitektica.

- Vilim Grošek-Vili – Spretan u izrađivanju raznih predmeta od različitih materijala. Bavio se hokejom na travi, a uz to voli igrati igrice na kompjuteru. Voli boraviti u prirodi. Dobar je u likovnoj kulturi.
- Maja Jalušić-Majuška – Plesačica jazz i comercial street dance-a, u slobodno vrijeme svira gitaru. Želi postati turistički vodič jer voli strane države i jezike. Kao mala voljela se igrati parfemima, šamponima i kremama te se u budućnosti vidi u kozmetičko – kemijskoj industriji.
- Ivan Katranček-Katro – Plavooki i plavokosi gitarist. Znanjem kineskog jezika, svojim smiješnim i zbušujućim izjavama i pitanjima zabavlja VIII.a. Dobro barata računskim i logičkim operacijama.
- Katarina Kiralj-Kike – Još jedna, ali nikako manje vrijedna sviračica gitare kojoj su horor filmovi velika zabava. Često boravi u prirodi sa svojom izviđačkom grupom. Željela bi biti teta u vrtiću, no zanima je i fotografiranje.
- Snježana Mačić-Snješko – Djevojka koja nam je došla s otoka Suska. U školi je uvijek možemo vidjeti s lijepom frizurom i šminkom, čemu posvećuje mnogo pažnje.
- Eva Marković-Ević – Cura koja na zanimljiv način izražava svoj stil. Sportaši- ca, ide na softball. Voli One Direction i zna svirati gitaru i bubnjeve.
- Matej Mucić-Muca – Rukometaš, došao je iz Labina. Također, često ima smiješne izjave koje nasmijavaju čak i profesore.
- Mihovil Pintarić-Miha – Zaigran i energičan dječak kojem je velika strast ertanje. Odličan je u tehničkoj kulturi i voli igrice.
- Lucija Šimić-Luce – Razredni mozak, redovita i poslušna učenica koja se u slobodno vrijeme bavi odbojkom. Vrijeme voli provoditi čitajući zanimljive romane.
- Katarina Tišljar-Tikky – Najotkačenija cura, zabavlja se kad treba i ne treba. Uvijek potiče društvo na smijeh i zabavu, a bavi se veslanjem. Tešku borbu vodi sa zapetljanim ljubavnim pričama.
- Anamarija Tomičić-Čička – Prava gurmanka iz Like, koja voli pričati viceve i brbljati. U njenom društvu ne može biti dosadno, uvijek je nasmiješena. Prava je majstorica u skidanju filmova s interneta.
- Besnike Useini – povučena djevojka koja lijepo crta. Dosegla se iz Makedonije, no kako se dobro prilagođava izvršavanju školskih obveza.
- Jurica Žuti-Medo – Glavna faca i fudbaler. Poznaje većinu učenika iz svih škola i uvijek vas može uputiti u kvartovska događanja.

jednostavno smo najbolji razred na svijetu!

Urazredu i izvan nastave jako se dobro slažemo, družimo i zabavljamo. Nije nas mnogo, ali nas je dovoljno da se dobro zabavljamo i pomažemo si. Mnogi profesori nas hvale zbog marljivosti i dobrih ocjena, ali naravno, kao i u svakom razredu, ima i dobrih i „lošijih“ učenika. „Lošijim“ učenicima pokušavamo pomoći oko novog gradiva, objašnjavamo im, a ponekad, kad je stvarno nužno, dopuštamo im i da prepišu nešto. Još malo pa se razilazimo i svi smo tužni zbog toga. Odlazimo u nepoznatu okolinu, u nove škole, ali se nadamo da ćemo ostati добри prijatelji i da se nikada nećemo zaboraviti jer sada smo jedna velika sretna obitelj. Robert je veoma sramežljiv, ali se razumije u računala i programe. Josip je za nas najviši čovjek na

svijetu i voli se stručno izražavati. Antonio nam svaki dan donosi žvakaće gume, lijen je za učenje, ali nas ponekad iznenadi nekim podatcima koje nitko drugi ne zna. Adriano je matematičar i fizičar, ali drži i do svog fizičkog izgleda. Jakov je dugokosi glazbenik (pušta kosu od trećeg razreda), dobar prijatelj.

Sanela se najviše druži s curama iz VIII.a.

Luka je najbolji plesač u razredu, dobro mu ide tehnički te nam često pomaže oko tehničkih radova.

Dorotea voli Pokemone, voli plezati i tući se s dečkima.

Željko je nogometni igrač, lijepog izgleda, a za njim trče sve cure koje ga ne poznaju najbolje.

Petra voli mačke i najpristojnija je cura u razredu.

Mišel je glavni razredni klaun, uvi-

hek spreman na šalu te je zavodnik („Zavodim sve koje treba.“).

Ana Marija često izostaje, ali je dobra i vjerna prijateljica.

Fran je „crnac u bačvi“, on je najdublji i sarkastični glas razreda.

Ivana T. je draga prijateljica, osoba od povjerenja i marljiva.

Borna je vaterpolist koji voli crtice, igra Play Station i pametan je. Anita je lijepa, dobra prijateljica, ima gromobran u ustima (zubni aparatić), obožava Hello Kitty i fotografirati.

Marin je dobar prijatelj i voli se šaliti, ima arogantan pogled na svijet.

Ivana Ž. je povučena i smirena, osoba od povjerenja, zvonki glas razreda.

Svatko ima neku svoju manu, ali i vrlinu.

Jednostavno smo najbolji razred na svijetu!

JA SAM NAJ OSMAŠICA, A!

Završiti osnovnu školu i iz nje, uz dobre ocjene, ponijeti i titulu naj osmaša, nije mala stvar. Kada se školom pročuje kako razredna vijeća biraju naj učenike, nikome od osmaša nije sve jedno. Dobar običaj uveseljavanja i nagrađivanja tom titulom zadržali smo i ove godine i zamolili naše učitelje da naprave svoj izbor. Ove godine konkurenca je bila zaista jaka, ali su se među mnoštvom imena ipak izdvojila dva: naj osmašica je **ANITA VUKIĆ**, a naj osmaš **JOSIP ČUIĆ**!

Anita je po mišljenju svojih učitelja vrijedna, aktivna, pametna, ima smisla za jezik, redovito izvršava obaveze – kako na satu, tako i kod kuće, želi pomoći drugima, pristojna je i odgovorna, savjesna, samozatajna, redovita u radu, brine o kvaliteti svoga rada.

ANITA VUKIĆ

Rođena: 17. srpnja 1997. godine
Braća/sestre: Imam brata (Dario, 24 godine) i sestru (Matea, 22 godine).
Po tvom mišljenju, zašto si izabrana za učenicu generacije?
Zato što sam većinom imala zadaće, nisam bila problematična. Imam dobre ocjene, nikad nisam dobila jedinicu.
Čime se baviš u slobodno vrijeme?
Idem na jazz dance, prije sam išla na sinkronizirano plivanje.
Ostatak vremena provodim u druženju s prijateljima i idem van.
Koji ti je naj predmet i zašto?
Naj predmet mi je engleski jezik zato što je lagan. Većinu toga znam jer idem na dodatni engleski. Profesorica je opuštena i atmosfera na satu je

odlična. Uvijek se smijemo i nema napetosti, čak ni kada je test.
Koji ti je naj profesor i zašto?
Naj profesor mi je profesor Rücker zato što je spreman pomoći, uvijek organizira zabavne izlete, radi preko laptopa te nas time uči suvremenom načinu učenja.
Zna se našaliti s nama i našu šalu ne shvaća ozbiljno.
Koju srednju školu namjeravaš upisati?
Namjeravam upisati X. gimnaziju Ivan Supek.
Po čemu ćeš pamtititi osnovnu školu?
Osnovnu školu pamtit ću po najboljoj učiteljici Vesni Dekanić, po svim ostalim profesorima koji su bili blagi i strogi kad su trebali, po svim izletima na koje su nas vodili, po događajima u školi koji su bili zabavni i naravno, po najboljem društvu u razredu.

JA SAM NAJ OSMAŠ

Josipovi učitelji za njega kažu da je skroman, pristojan prema učenicima i učiteljima, omiljen i u osmom a, odmijeren, kolegijalan, vrijedan, nesebičan, odgovoran, smiren i stabilan i kad mu sve ne ide po planu.

JOSIP ČUIĆ

Rođen: 18. svibnja 1997.

Braća/sestre: Imam dva brata (Ilija, 21 godina i Petar, 12 godina) i sestru (Marija, 18 godina).

Po tvom mišljenju, zašto si izabran za učenika generacije?

Zato što sam dobar s profesorima i s prijateljima, zato što imam dobre ocjene i većinom imam zadaće, zato što se trudim i dajem sve od sebe.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

Trenutno ničim posebno, ali izlazim van s prijateljima, surfam internetom i ponekad odem trčati.

Koji ti je naj predmet i zašto?

Najbolji predmet mi je tehnička kultura zato što izradujemo zan-

imljive stvari od raznih materijala. Volim još i fiziku i geografiju.

Koji ti je naj profesor i zašto?

Profesor Rücker mi je najbolji profesor zato što je uvijek spremna na šalu i zato što često imamo internetske zadatke koje radimo kod kuće. Uvijek je spremna pomoći. Koju srednju školu namjeravaš upisati?

Namjeravam upisati X. gimnaziju Ivan Supek.

Po čemu ćeš pamtiti osnovnu školu?

Pamtit ću je po prijateljima s kojima ću, nadam se, ostati u dobrom odnosu i po profesorima koji su uvijek spremni na šalu i spremni pomoći svim učenicima.

Dječaci Pavlove ulice

Dana 15. studenoga 2011. godine učenici V.a i V.b razreda pogledali su kazališnu predstavu Dječaci Pavlove ulice u kazalištu KNAP.

Predstava je napravljena prema istoimenom romanu mađarskoga književnika Feranca Molnara, a pogledali smo je kako bismo je usporedili s tim lektirnim naslovom. Gotovo svim učenicima se svidjela. Prvi put smo gledali predstavu u kojoj jedan glumac glumi više likova. Posebno nam se svidjela moderna i brza glazba.

Nika Bilić, V.b

KNJIGE I UČENJE SU INTERLIBER

Dana 8.11.2011. godine učenici V.a razreda posjetili su međunarodni sajam knjiga Interliber.

Krenuli smo sa željom da upoznamo razne knjige, stripove, slikovnice, a da neke čak i kupimo. Većina nas na Interliberu je bila prvi put. Kada smo došli, išli smo s profesoricom razgledati knjige, koje smo po

želji mogli kupiti. Još jedna zanimljivost s Interlibera jest da smo upoznali još jednog ljubitelja knjiga – našeg predsjednika Ivu Josipovića. Razgovarali smo i doznali da mu je najdraži strip Alan Ford. Sretni i zadovoljni otišli smo kućama.

Karla Jedvaj, V.a

Koko i duhovi – film Daniela Kušana
prema romanu Ivana Kušana

KOKO RJEŠAVA MISTERIJ DUHOVA

Redatelj: Daniel Kušan

Scenarij: Ivan Kušan

Zanr: domaća komedija, akcija, avantura,
obiteljski, dječji, misterija

Trajanja filma: 90 minuta

Godina izdanja: 2011.

producent: Ankica Jurić Tilić

produkcijska kuća: Kinorama, HRT 2011.

Ratko Milić zvani Koko (Antonio Parač) dječak je koji se sa svojim prijateljima proslavio riješivši vrlo zahtjevan slučaj krađe, što ni lokalnoj policiji na Zelenom Vrhu nije uspijevalo, te također postao jedan od glavnih likova u knjizi inspiriranoj tim događajem. Ubrzo nakon toga Koko napušta svoj rodni kraj te se seli u Zagreb oprostivši se s Božom (Ivan Maltarić) i ostalim prijateljima. U Zagrebu susreće Zlatka (Kristian Bonačić), vrlo čitoljubivog intelektualca, koji ga uskoro upliće u niz tajni vezanih za navodnu smrt bivšeg bogatog vlasnika Kokove nove kuće...

Nakon samo kvalitetnih i umjetnički obrađenih filmova imam osjećaj da pustolovine likova nisu samo izmišljotine prikazane na filmskom platnu za zabavu, nego realnost u kojoj sam i ja sudjelovala nadajući se da ću jednom biti nešto više od samog promatrača te u ovom slučaju i kritičara. Taj osjećaj ne samo da je u ovom slučaju bio prisutan, nego je bio još i istaknutiji jer film nam nije bliži samo po jednostavnosti, što ne znači po nezanimljivosti, već i po jeziku te mjestima gdje je snimljena filmska radnja.

Ovaj film je vrlo uspješna komedija (Koko često rabi komplikirane riječi ne znajući njihovo značenje

ili u pogrešnom kontekstu, npr. konfiguracija). Zvuk i slika vrlo su kvalitetni, kontrasti su vrlo izražajni (Božine moderne naočale marke Ray Ban Wayrarer i njegova zastarjela odjeća), pas je istreniran za svaku pohvalu te je radnja odlično isprepletena s daškom kriminalističkog i napetosti. Likovi nisu crno – bijeli, već se, kao i u životu, mijenjaju, pa je tako Miki u početku na strani nepravde, a na kraju je jedan od junaka. Glazbena pratnja je instrumentalna što stvara napetost, a ne skreće pažnju s glumaca.

Željela bih vam skrenuti pažnju na vrlo zanimljivu glumačku ekipu od

koje rado ističem već pokojnog Predraga Vušovića, Almiru Osmanović, Olgu Pakalović, Rakana Rushaidata, no i djecu – glumce: Antonija Parača u ulozi Koka, Kristiana Bonačića u ulozi Zlatka, Ninu Miletu u ulozi Marice, Filipa Mayera u ulozi Mikija, Ivana Maltarića u ulozi Bože te još mnoge koji su upotpunili "Koka i duhove". Zanimljivo je da su redatelj filma te autor istoimene knjige i scenarist sin i otac, Daniel i Ivan Kušan.

Koko i duhovi je i film o dječjem prijateljstvu. Sloga među djecom je istaknutija od nesuglasica i svađa ne samo zbog uobičajenog „Dobro uvijek pobjeđuje zlo“, nego će mladima pokazati što je ispravno ponašanje u društvu.

Iako se sve vrti oko mladih, nitko ne zabranjuje ni odraslima da u društvu svojih „klinaca“ dođu u kino, zauzmu svoje mjesto i dopuste da ih film uvede u svoju isprepletenu radnju.

Lea Sevšek, 7.b.

Spašavanje svijeta je ... njihova obiteljska zabava

Redatelj: Robert Rodriguez

pola ure kulture

SPY KIDS - U VRTLOGU VREMENA

Marissa Cortez Wilson (Jessica Alba) naizgled ima sve - udana je za slavnog televizijskog reportera koji je lovac na špijune, rodila je djevojčicu i usvojila inteligentne blizance. No, u stvarnosti, dok im pokušava biti majkom, Rebecca (Rowan Blanchard) i Cecil (Mason Cook) jasno joj daju do znanja da je ne žele pred očima.

Osim toga, njezin suprug Wilbur (Joel Marlale) ne bi prepoznao špijuna čak ni da živi s njime, što je upravo i slučaj jer je Marissa umirovljena tajna agentica.

Uz malu pomoć poznatih Spy Kid-sa među kojima su Carmen (Alexa Vega) i Jun Cortes (Daryl Sabara), kao i nekoliko zadržljivih uređaja, možda će uspjeti spasiti svijet i usput se zbližiti kao obitelj.

Lucija Majić, V.b

Budi kiša sve što u nama drijema

Kada gledam u kišu, kao da gledam u sebe. Volim sve što je u meni. Svu sreću, tugu, veselje, radost, zabrinutost, bezbrižnost.

Sve se to mijenja zajedno s kišom. Znam da je kiša samo padalina, ali kada je gledam, ona je kao odraz svega što u meni drijema.

Kiša koju vjetar nosi u svim smjerovima, moja je dječja zaigranost. Kiša koja mijenja brzinu, to je moja sreća. Kiša koja jedva kapa iz oblaka, moja je tuga i lijepost. U svakoj se kiši svatko može prepoznati. Pogledajte sljedeću kišu i otkrijte sve što u vama dugo drijema.

Matea Štivčević, VII.b

Lara Požgaj, IV.a

Dižući merkat

Tako na afričkom jugu
vidim životinju ni veliku ni
dugu.
To je mali merkat
koji se na stražnje noge diže,
gleda buljavim očima amo tam
pa kukca poliže.
Tunele malo kopa
pa opet klopa.
Kuću pod zemljom sagradi,
u nju legne da se ohladi
pa se opet malo zasladi!
Cijeli dan
on je malo pospan!
Kako mu se spava
upoznao je lava.
A taj je bio dobar lav
zato što nije bio prav.

Cora Borković, III.a

Uz kuhinjski prozor stoje
i vesele dane broje.
Ponosni listovi ih krase,
svi govore da su ukras naše
terase.

I zato, stanite jednog dana
pokraj prozora Vukušićevog
stana.

Pogled bacite na ta tri graha
i ostat ćete bez daha.

Lovro Vukušić, IV.a

Dolazi proljeće

Proljeće,
novo, toplo,
budi, započinje, poziva.
U proljeće raste cvijeće.
Početak života.

Leon Bartovčak, IV.a

Grah

Ta tri zrna graha
danasa ostavljaju svakog bez
daha.
Zelenilo donose našem stanu,
spavaju po noći i rastu po danu.

KAKO SE MOGU PRIMIJENITI IZREKE O KRUHU

Moja baka uvijek govori da je
kao mala živjela na kruhu i vodi.
Ona je dobra kao kruh, ali govori
da smo razočarani jer tražimo
kruh pored pogače. Moj djed
pak kaže da nikada nećemo doći
do svog kruha jer nismo poput
njega, kad je bio mlađ. prisiljeni
ići trbuhom za kruhom. Tata
kaže da su ovo druga vremena
i da srećom ne moramo živjeti

Budi kiša sve što u nama drijema

Kap po kap, počela je padati.
Crni nebo svojim oblacima,
glasa se gromovima. Moći
krovove, hrani cvjetove nježno
klizeći po njihovim laticama,
puni rijeke i potoke. Lupa sve
jače i jače o moj prozor kao
ljutito dijete, doziva me.
Gledam i nju i pretvaram se
da ne postoji, no ona me i
dalje izaziva. Mami mi pogled,
uspavljuje me... Odupirem se
svim snagama, no pobijeđuje.
Taj njezin tajanstveni zvuk me
otima. Osjećam se ponizeno jer
napokon je uspjela.
Prisjećam se svih lijepih
trenutaka te putujem kroz
vrijeme i prostor. Ponovno
živim u prošlosti. Učim
prve riječi, krećem u školu,

pužem k majci, trčim u
klupu... Prožima me tuga,
sve je to bilo zaboravljeno u
mojoj glavi, sva ta blaga, sva
ta prekrasna, jedinstvena,
izgubljena sjećanja. Potisnula
ih je današnja briga, nedostatak
vremena za razmišljanje, za
slušanje kiše... Polako me
obuzima toplina. U daljini se
čuje lupkanje, zanemarujem ga.
Ne dozvoljavam joj da mi ovo
oduzme. Ne prestaje. Ah, kišo,
pusti me da dišem zrak svoga
djatinjstva, pomiclih. Zavlada
tišina. Utonuh napokon u san,
nitko ne zna što sanjam...
Iako je ne čujem, ona i dalje
lupa u moj prozor, no ovaj put
me pozdravlja...

Lea Sevšek, VII.b

o suhom kruhu. Baka se na to nasmije i kaže da je ona tako razmišljala bila bi danas bez ruha i kruha. Na kraju se umiješala mama koja je rekla da nikad ne znaš što život nosi i da svi možemo osjetiti što znači jesti kruh sa sedam kora. A ja sam sve to slušao razmišljajući kako da vratim bratu za to što me naljutio, ali sam mu odlučio oprostiti što znači da sam poslovicu *Tko tebe kamenom, ti njega kruhom* učinio stvarnom.

Karlo Pejaković, IV.a

Lara Jelaković, IV.a"

Kasna jesen

Jesen je ušla u polja zlatna,
Malom seljaku je čizma blatna.

U daljini ptica u niskom letu,
Sigurno kreće prema dalekom svijetu.

Seljak žuri uz ponornicu hladnu
Da kod kuće nahrani macu
gladnu.

Topla kuhinja je puna dima,
Na prozoru se vidi da stiže zima.

Mihael Lotrič, IV.a

Lav iz Afrike

Spava cijele dane,
ima mnoge mane.
Velik je i žut,
brzo postane ljut.

Ne voli moliti,
voli pljen loviti.
Dugačak lav je on,
ima svoj glasan poj.
Ne voli tugu,
ima kosu dugu.

Domagoj Hudiček, III.a

Klara Mezej, IV.a

Ljame ili možda dame

Jeste li znali da su ljame
jako dobre mame?
Za mlade svoje brinu
da pojedu hranu finu.

Ljame su možda malo čudne
jer su dugo budne.
One sniju snove slatke
pa se tu nađu čak i patke.

Ako im netko nije mio,
mada im on nauditi nije htio,
one ga malo pljucnu
i zatim malo vode gucnu.

Eto, takve su vam ljame.
Nikad ne vole biti same
jer se boje crne tame.
Stvarno su prave dame!

Antonia Kelava, III.a

Ljeto

Ljeto.
Sunčano, ugodno.
Zabavlja, igra se, šeta.
Svi ga jako volimo.
Primorje.

Lara Požgaj, IV.a

Bianca Lerotič, IV.a"

Moj djed

Moj djed zove se Mijo. Ima 79 godina. Živi u Dalmaciji. Ima sijedu kosu, plave oči i srednje je visine. On je jako dobar. Kad je bio mlad, besplatno je šišao ljude u selu. Uzgajao je voće, povrće i domaće životinje. Sada uzgaja samo perad zato što je star. Ja sam sretna što imam takvog đeda. Iako ne živimo blizu, jako volim svog đeda.

Karla Gregurić, III.a

Bianca Lerotič, IV.a „Klaun“

Moja domovina

Domovina –
raznolika, samostalna.
Zadivljuje, voli, ponosi se.
Svoje brani, tuđe ne uzima.
Hrvatska.

*Vito Pervan, IV.b**Lara Dragojević, IV.a***Moj djed**

Moj djed živi u Gorskom kotaru
u malom selu Gerovu. Živi s
mojom bakom i sinom, tj. s
mojim ujom.

On je bio lovac pošto tamo ima
mnogo šuma. Zove se Josip.
Debeljuškast je, voli jesti, biti s
prijateljima, biti u kafiću i piti
gemišt. Voli igrati i gledati loto
i čistiti nam jabuke. Pošto živi
na selu, ima mnogo posla, na
primjer košenje trave. On ima
veliku prikolicu s motorom pa
na nju stavi sijeno i onda nas,
moju sestru i mene, vozi do
kuće. Nama je to jako zabavno.
Moj djed ima spretne ruke. On
je u kući napravio mnogo stvari.
Radi stvari od drveta i voli
cijepati drva. Ponekad je lijep
nešto napraviti pa se baka malo
ljuti, ali onda se pomire i sve
bude po starom.
Sve u svemu, jako volim svog
djeda i veselim se kad idemo
k njemu i baki. Tamo mi je
zabavno, a djeda ne bih ama baš
nikad mijenjala.

Antonia Kelava, III.a*Gloria Gabrić, IV.a „Neobičan cvijet“***Moja domovina**

Domovina –
prostrana, tajnovita.
Oslobađa, stvara, raduje.
Djeca, smijeh, radost, život.
Hrvatska.

Nika Pavlic, IV.b*Karla Poljanac, IV.a „Klaun“***Moja domovina**

Hrvatska:
cvrkutave ptice,
prostrane ravnice,
visoke i strme planine,
lijepo i osunčane doline,
šumovite gore,
Jadransko more.
Primorje je pjev golubova.
Planine i gore su zvuk hladnog
vjetra.
Brežuljci obiluju travom i
suncem.
Nizine su ravno zeleno jezero.
Za mene je Hrvatska srce
planeta,
čak i svijeta.
Ona je zlatni biser u mome oku.

Dominik Jembrih, IV.b*Klara Mezej, IV.a, „Snjegović“***Moja zemlja**

Dođi u moju zemlju i vidjet ćeš:
zelene livade,
plavo more i šareno cvijeće.
Dođi u moju zemlju i čut ćeš:
pjev ptica,
crvena zvana i smijeh djece u
parku.
Dođi u moju zemlju i osjetit ćeš:
dašak vjetra na licu,
toplo sunce i snježne latice.
Osjećat ćeš se kao na valovima
snova.

Ana Koričančić, IV.b

Naša zemlja

Hrvatska –
draga zemljo mila.
U tebi je snažna sila,
k'o i rijeka što se svila
poput krvnih žila.
Domovino mila,
široka su ti povijesna krila –
domovino mila.

Matej Prskalo, IV.b

Karla Poljanac, IV.a

Lara Jelaković, IV.a „Klaun“

Proljeće u našim srcima

Proljeće.
Toplo, veselo.
Pupa, dariva, pjeva.
U proljeće je veselo.
Buđenje.

Bianca Lerotić, IV.a

Proljetnice

Cvijeće.
Rascvjetano, ljubičasto.
Pjeva, širi se, veseli se.
U šumi se raduje.
Ljubičica.

Gloria Gabrić, IV.a

Barbara Granić, IV.a „Neobičan cvijet“

Lara Požgaj, IV.a „Ogoljela stabla“

Tata

Tata.
Radostan, brižan.
Ljubi, dariva, veseli.
Ispunjava svaki moj dan.
Volim ga.

Lovro Vukušić, IV.a

Barbara Granić, IV.a „Boje jeseni“

Vesela jutarnja kiša

Kiša.
Jutarnja, svježa.
Kaplje, veseli se, moći.
Preplašila je malo dijete.
Lokvice.

Leon Bartovčak, IV. a

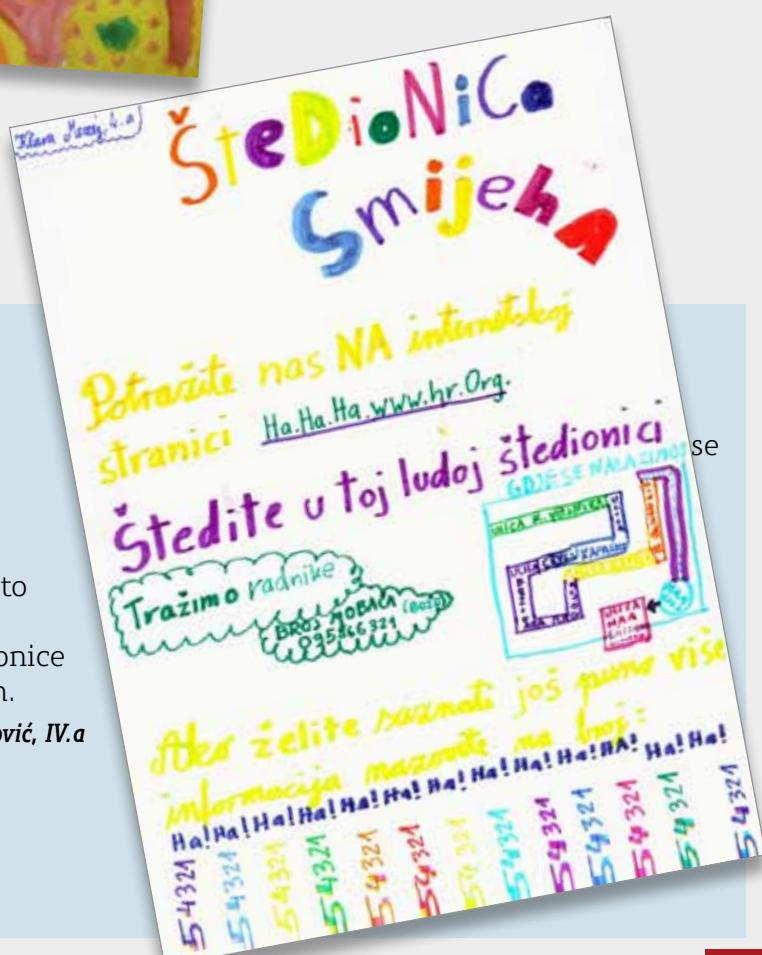

Leon Bartovčak, IV.a „Klaun“

ŠTEDIONICA SMIJEHA

1. Ušao sam u štedionicu smijeha.
2. Unutra su svi bili ozbiljni pa sam pitao jesam li na dobrom mjestu.
3. Jedna gospođa mi je objasnila da svi čuvaju osmijehe za crne dane.
4. Gledajući te ljudе, shvatio shvatio sam da je to tužno jer se ja želim smijati sada.
5. Tako sam se dobro nasmijao i izašao iz štedionice shvativši da sam ja već sada bogat smijehom.

Karlo Pejaković, IV.a

Pavel Maragunić, IV.b „Veliki čovjek“

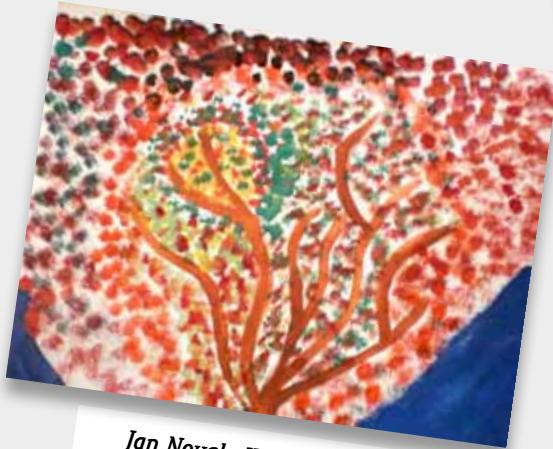
Teo Hunjet, IV.b „Cvijet iz mašte“

Ana Marija Brkić, IV.b „Leptir“

Lea Pavlic, IV.b „Šipak“

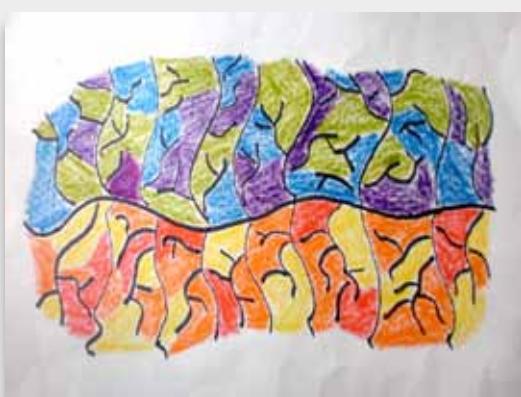
Jan Novak, IV.a - Krošnja u jesen

Dominik Jembrih, IV.b „Karneval - maska“

Iva Mamić, IV.b „Obrok bebe i konja“

Vito Pervan, IV.b „List“

Matea Zlački, IV.a „Karneval - maska“

zdenac pićeći

Lea Pavlic, IV.b

Loren Banović, IV.b

Nika Pavlic, IV.b

Ana Pavičić, IV.b

Lara Nazić, IV.b

Mia Perkovac, IV.b

Iva Mamić, IV.b

Tea Hunjet, IV.b

Ana Koričančić, IV.b

Moje putovanje u Brazil - državu veličine Europe

Brazil - mnogi bi rekli „zemlja nogometa“ i begzotike. No, ja Brazil nisam doživjela baš tako. Doživjela sam ga kao zemlju punu zabave i drugačijih kultura. Upravo ta raznolikost između Brazila i naše države potaknula je moje roditelje da počnu razmišljati o putovanju u Južnu Ameriku.

Let do Sao Paula

Direktan let iz Hrvatske u Sao Paulo nikako nije bio moguć, pa smo odlučili putovati preko Istanbula. To nije bio naročito dugačak let (oko 1 h i 30 min), ali let od Istanbula do Sao Paula trajao je 12 sati!

No, kad smo se ukrcali u zrakoplov, shvatila sam da mi nikako neće moći biti dosadno – svako sjedalo imalo je malo računalo! Preletjeli smo Saharu, najveću pustinju na svijetu, i prešli ekvator. 11000 kilometara koje smo proputovali ostalo je iza nas...

prikaz leta na malom računalu u zrakoplovu

Nepregledni grad koji se prostirao poda mnom prilikom slijetanja vrlo me iznenadio. Visoki zbijeni neboderi uzdizali su se u visine jedan za drugim, a nepregledno mnoštvo svjetala izgledalo je veličanstveno.

Sao Paulo je inače najveći brazilski grad, smješten u unutrašnjosti, u koji stane otprilike toliko stanovnika kao u četiri Hrvatske.

Sletjeli smo. Sletjeti iz zime u ljeto, vrlo je neobičan osjećaj.

osvijetljeni Sao Paolo noću

Smještaj u Vinhedu

Prijatelji su nas dočekali i poveli u Vinhedo. To je grad od Sao Paula udaljen otprilike 50 minuta vožnje. U Vinhedu su sve kuće izgledale vrlo slično. To je bilo savršeno mjesto za odmor. Mir, tišina i zelenilo kakvo se samo može poželjeti. Ono što me fasciniralo bile su kapibare i kolibrići. Kapibare su životinje slične vidrama (no mnogo veće), a kolibrići najmanje ptice na svijetu.

capibara

kolibrić

Kušala sam i male banane koje su bile puno sladje od onih dostupnih u našim trgovinama, te mnogima poznat kokosov orah.

Dani koje sam provela u Vinhedu prolazili su u otkrivanju novih i drugačijih stvari. Sporazumjeti se bio je mali problem u početku, no kasnije sam se i na to navikla jer smo se sporazumijevali uglavnom na engleskom, a kasnije pomalo i na portugalskom. Neke od riječi koje sam naučila na portugalskom su: Bom dia (dobar dan), obrigada (hvala), tudo bom (sve u redu).

palme uz obalu

sestra i ja u carstvu banana

Nova godina - na visokim valovima

Proslava nove godine u Brazilu ostat će mi u sjećanju do kraja života. Lampice su ponosno krasile vanjski dio kuće, a unutrašnjost je bila zatrpana balonima. Jedan od vrlo neobičnih običaja za Novu godinu jest da se ne jede živila koja zabacuje noge natrag dok hoda ili trči (npr. piletina). To je zato što Brazilci žele neopterećeno ući u Novu godinu i ne razmišljati o onom što je prošlo (što je iza).

Nekoliko dana kasnije otišli smo na obalu, na Rivieru São Lourenço. Prekrasno je bilo gledati dugački žal što se prostire u daljinu...

Veličanstveni valovi i sama pomisao da se kupam u otvorenom moru bili su za mene gotovo nezamislivi. Zanimljivo je to što u Brazilskom moru, zbog visokih valova, ljudi rijetko plivaju. Češće uživaju u surfanju pa smo i mi iskoristili velike valove koji su u našem moru rijetkost i okušali se na daskama.

spremni smo za novogodišnju zabavu

uživanje u valovima

I tako, dok su se ulice Zagreba smrzavale, temperaturu na Rivieri dostizale su preko 30°C, zbog kojih sam se svaki dan kupala u moru.

Šetajući jedan dan trgovačkim centrom na Rivieri našli smo na jednog karikaturistu (kakvih je mnogo u Brazilu). Napravio je karikaturu mene kao princeze i moje sestre dok jaše na konju. Sada te karikature krase zid naše sobe i podsjećaju nas na putovanje u Južnu Ameriku.

Nešto što bih svakako izdvojila bila je moja posjeta jednoj đuraskeriji blizu Vinheda. Đuraskerija je vrsta brazilskog restorana u kojem se poslužuje isključivo meso. Poslužuje se na jedan vrlo domišljat način. Kobnari kruže oko stolova i nude meso na stalku. Tamo sam po prvi put probala neke vrste mesa koje do tada nisam jela kod kuće. Jedna od iznimki koju sam također probala bile su pohane banane. Kako sam i prepostavljala, nisu mi se svidjele, no uvijek vrijedi probati.

Povratak u voljenu domovinu

Dani su brzo odmicali, a s njima je rasla i moja tuga što odlazim.

Došao je i taj dan, dan kada smo trebali poći. Putem smo uspoređivali portugalske i hrvatske riječi.

- Koja je najduža portugalska riječ? - upitala sam.
- Paralelepipedo - odgovorila mi je

Denise (naša domaćica) - a znači pločnik.

- Jedna od najdužih hrvatskih riječi koje znam je otorinolaringologija – rekoh.

Svaki put kad bih se nagnula kroz prozor, vidjela bih jedan od prizora koji bi me podsjetio kako mi je provod u Brazilu bio nadasve očaravajuć.

Stigli smo u zračnu luku. Imali smo dovoljno vremena da kupimo neke suvenirčice i pojedemo nešto. Čekali smo. A tada je došlo vrijeme da se ukrcamo u zrakoplov.

Poletjeli smo. Ispratile su nas slike prekrasnog grada Sao Paola kojeg će, nadam se, ponovno posjetiti.

Kristina Kelava, V.a

Na zastavi Brazila piše "Ordem e Progresso"
što znači "red i napredak"

Upisi u srednju školu

GROZNICA UPISNOG JUTRA

Upisi! U koju će školu? Hoće li me primiti u onu koju želim ili će morati na druge upisne rokove? To su trenutna razmišljanja nas osmaša. Odabir srednje škole među važnijim je odlukama u životu, a nije se lako odlučiti.

U mom razredu prevladavaju različita mišljenja u koju ćemo školu, ali mislim da nas ima najviše gimnazijalaca. Željko je čvrsto odlučio da želi u Končar, Marin bi želio u Građevinsku. Josip, Adriano, Anita, Dorotea, Jakov, Ivana i ja ćemo u gimnaziju. Od toliko gimnazija jednostavno ne znate koju bi. Ipak, prevladala je jedna i to X. gimnazija „Ivan Supek“ u koju ide četvero

Borna Vegar, VIII.b, predsjednik je Vijeća učenika naše škole. O najvećim „mukama“ koje muče učenike osmih razreda - upisima u srednju školu – napisao je nekoliko redaka.

od nas sedam. Što se mene tiče, namjeravam u Prvu. Nadam se da ću „upasti“ jer ću imati 61 bod. Ostatak razreda još nije odlučio gdje će. Za svaku školu trebaju bodovi, a prije svakog testa iz predmeta koji nam se boduje za

srednju velika je nervozna.

Nadam se da će se svi naši osmaši upisati u školu koju žele. Kad dođe ljeto, nestat će ove nervoze koja nas muči zadnjih mjeseci.

Od jeseni opušteno ćemo krenuti u nove izazove koje srednja stavlja pred nas.

Borna Vegar, VIII.b

Za ili protiv?

PISANJE DOMAĆE ZADAĆE

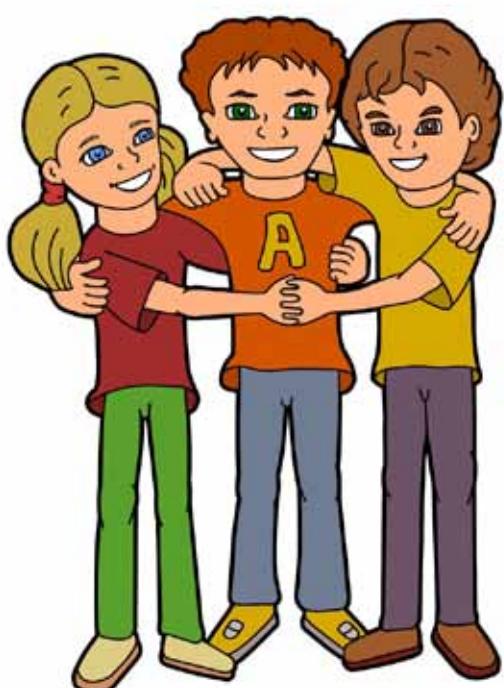
Zašto moramo pisati domaće zadaće? Što dobivamo time? To su pitanja koja muče većinu učenika. Pisanje domaće zadaće za većinu djece posljednja je na popisu stvari koju bi željeli raditi. No, pisanje zadaće možda je prva prilika da dijete preuzme neku obvezu i da se uči odgovornosti te da se dobro osjeća zbog postizanja uspjeha u nečem tako važnom. Dijete treba poticati i ohrabrvati na samostalan rad te često pohvaliti njegov trud i napredak. Puno je važnija spremnost djeteta da uloži napor u rješavanju zadataka i da to obavi samostalno, nego ocjena koju će dobiti. Roditelji bi trebali samo poticati svoju djecu na rad i pomoći im ako nešto zatreba, a ne riješiti cijelu zadaću. Ako roditelji djeci rješavaju zadaću, djeca se ne uče samostalnosti te ne vježbaju kako bi razvijali svoje mogućnosti i kvalitete. Iako je domaća zadaća važna u procesu poučavanja i usvajanja znanja, škole bi trebale biti svjesne koliko je važno da učenici

imaju vremena i za igru, odmor i fizičke aktivnosti izvan škole. Stoga sa zadavanjem zadaća ne treba pretjerivati.

Maja Jalušić, VIII.a

MOJ DOKUMENTARAC O PRIJATELJSTVU

Kada bih mogla napraviti dokumentarac, tema bi mu bila prijateljstvo.

Prijateljstvo je onaj divan osjećaj kada dio vas pripada drugoj osobi. Od prvih koraka i dalje, kroz cijeli život učimo biti prijatelji. Odrastamo uz uspone i padove, kroz suze i smijeh. Nitko na ovom svijetu nije rođen da bude sam. Zato nam trebaju prijatelji. To su osobe koje znaju sve o nama, a i dalje nas voli onakve kakvi jesmo. Osoba koja je uz nas i onda kada mislimo da smo potpuno sami. Može li novac zamijeniti sve one tajne koje dijelimo s prijateljima?! Može li samoća zamijeniti prijateljev zagrljaj?!

Prijateljstvo nema cijenu. Ponekad je dovoljna samo lijepa riječ da izbriše onu ružnu, osmijeh da izbriše suzu.

U životu svatko od nas imat će mnogo prijatelja. Na nama je da shvatimo koji su oni pravi za koje se treba boriti. Smisao prijateljstva je voljeti i biti voljen.

Maja Jalušić, VIII.a

JAHANJE KAO SPORT

Jahanje je sport koji zahtijeva suradnju između jahača i konja, te puno više vremena, strpljenja i znanja nego u ostalim sportovima. Morate znati komunicirati s konjem i razumjeti znakove koje vam daje kako biste mogli riješiti moguće probleme koji se pojavljuju. To je jedini sport u kojem sudjeluju čovjek (jahač) i konj. Postoji više vrsta jahanja: dresurno jahanje, preponsko, eventing, kasačke utrke...

Dresurno i preponsko jahanje su Olimpijski sportovi. Dresurno jahanje smatra se umjetnošću konjičkog sporta i služi kao osnova treninga svim drugim disciplinama. Na svim natjecanjima konj mora pokazati: hod, kas, galop i prijelaze iz jedne vrste kretanja u drugu.

Osnovna oprema za jahanje su sedlo s podsedlicom i uzde (sa žvalama). Školu jahanja najbolje je započeti u nekom klubu koji ima obučene instruktore jahanja. U početnoj školi jahanja svladat će se osnove jahanja, upoznati konja i brinuti o konju. Početni tečaj jahanja u većini klubova mogu upisati djeca stara najmanje sedam do devet godina. Škole jahanja najčešće traju 30 do 40 sati, a cijena jednog sata je najčešće 100 do 150 kuna. Konji su vrlo plemenite životinje i čovjek ih brzo zavoli, ali njih se ne smije tretirati kao psa ili mačku. Konji su istovremeno velike životinje. Trebaju mnogo njege, pažnje i ljubavi, no konj ne može bez rekreatcije. Treba posebno paziti na prehranu. Neke trave mogu štetiti konju. Ne smije ga se zanemarivati. Briga o tako velikoj i veličanstvenoj životinji djeci će dati poseban osjećaj zadovoljstva i ispunjenosti.

Nika Bilić, 5.b

„Došli smo se zabaviti ne razmišljajući o rezultatima“

na čelu ekipe: trener Hrvoje Đurak

kapetan: Vid Bešker

prva momčad: Vid Bešker, Šimun Puljiz, Filip

Mamić, Patrik Franjić

druga momčad: Vid Rebernak, Luka Srdarev, Lovro
Bastač, Roko Vukelić, Ivan Renić, Dario Pavlović

U

MJESTO	EKIPA	ODIGRANO	POBJEDA	PORAZ	KOL. POENA	KOL. SETOVA	REZULTAT	SET RAZLIKA	BODOVI
1.	M.DRŽIĆA	6	6	0	2,30	17 : 00	17 : 1	+16	17
2.	I.G.KOVAČIĆA	6	5	1	1,13	2,00	12 : 6	+6	12
3.	I.MESTROVIĆA	6	2	4	1,1	1,00	9 : 9	0	9
4.	B.RADIĆ	6	2	4	0,94	1,00	9 : 9	0	9
5.	B.KAŠIĆA	6	3	3	1,02	0,80	8 : 10	-2	8
6.	A.B.SIMIĆA	6	3	3	0,78	0,64	7 : 11	-4	7
7.	MEDVEDGRAD	6	0	6	0,49	0,1	1 : 17	-16	1

Moja najdraža računalna igrica

STARCRAFT

Moj prvi susret s računalnim igricama dogodio se dok sam još bio maleni dječak. Gledao sam brata kako igra i sve više od njega učio. Odrastajući igrao sam sve teže i teže igrice i tako sam bio spreman za igru "Starcraft".

To je strateška igrica, što znači da sliči igri rata. Može se igrati samostalno ili se uključuje više igrača. Tada se igra putem interneta. Više volim igrati putem interneta jer tako odmah vidim i zaključujem kakav sam igrač. Učeći iz iskustva drugih igrača, i ja svakim danom postajem bolji. U igrici je najzanimljivije to što postoje tri svemirske rase: Terani (ljudi), Protosi (dobi svemirci) i Zergovi (zli svemirci). Svaka od tih rasa ima svog graditelja čiji je zadatak graditi nastambe za vojnike. Vojnici

štite svoje baze ili napadaju neprijatelje. Najnapetiji trenuci u igri su kada dođe do velike borbe. Tada se udružuju Terani i Protosi kako bi uništili zle Zergove. Igrač koji spretno savlada sve prepreke postaje pobjednik. Time dobiva određeni broj bodova koji mu pomaže da još bolje i uspješnije igra. Volio bih da se u ovu igru uključi više igrača jer bi to omogućilo lakši pronašlazak partnera za igru. Igricu bih preporučio svojim vršnjacima jer je uzbuđljiva i zanimljiva, a najvažnija od svega je poruka koju šalje - rat je besmislen!

Ivan Trut, VII.a

Moja najdraža društvena igra

RIJEČ NA RIJEČ

Ova igra idealan je dar za Božić ili rođendan.

Pravila igre:

Tema igre je smišljanje riječi. To je idealan način za bogaćenje rječnika!

Svaki igrač dobiva sedam nasumce izvučenih pločica sa slovima koje sakriva od igrača i smišlja riječi koje se slažu na tablu.

Riječi se mogu slagati jedna na drugu, preko već postavljenih riječi.

Svako se slovo boduje i pobjednik onaj koji ima više bodova.

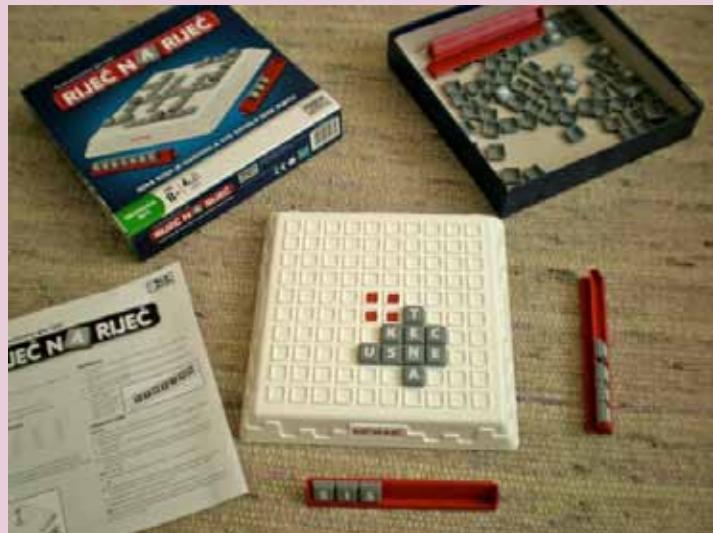
U kutiji su priložena pravila igre.

Moje mišljenje:

Kada počnete igrati, jednostavno ne možete prestati.

Iako se meni ta igra sviđa, mislim da je ipak za djecu od devet godina pa na dalje (ne od osam kako je preporučeno na igrici).

Karla Jedvaj, V.a

My favorite sport

My favorite sport is basketball. It's fun and healthy. I love to play it with my dad. He teaches me everything. I also like all sports with a ball. The only problem is that I don't have a basket to practice. I usually play it in the summer. I always wear a t-shirt, short pants and shoes. Sometimes I wear a hat to avoid a sunburn. I love basketball because I think that when you play it, you forget all your problems.

Tena Smudž, VI.b

Taekwondo

Taekwondo is individual sport. It's martial art where you use your mind and body. Why mind? Because you try to find oponent's weakness and

use against him. Taekwondo could be dangerous, so you must have special protective equipment. That are: helmet, body armour, lower arm protectors, gloves, lower leg and feet protectors. I like my sport very much because I've got many friends there and it isn't ordinary sport for girls. I also like it because when I go to competitions I see many people and their cultures.

Diana Bizjak, VI.b

AN OUTLINE OF A FILM REVIEW: OPERATION VALKYRIE

It's a history thriller directed by Bryan Singer and it's based on actual events. The story takes place in

Germany, in 1944 during World War II. It's a film about German Colonel Stauffenberg who is trying to assassinate Adolf Hitler and then uses the operation Valkyrie, the national emergency plan to take control of the country. Tom Cruise is brilliant in the role of Colonel Stauffenberg. The film is enjoyable. I would recommend it to anyone who likes thrillers or war films.

Adriano Dorer, 8.b

THE PLACE WHERE I LIVE

I live in Zagreb. It's in the north of my country, Croatia. There are a lot of things I like about Zagreb. For example, there are a lot of cinemas and theatres. There are also big libraries, shopping malls, parks and so much more. I'm very happy here because my friends live near by and my family lives in Zagreb too. On the other hand, there are some problems too. There aren't enough green surfaces. There are too much buildings. There are some problems with pollution, because people don't always recycle. Some people in the neighbourhood are difficult because they are rude or unfriendly, or there are some people that are annoying and chatty in the morning. I think that people should care more about their neighbourhood because some day their kids could live there, so is the messy and dirty neighbourhood really something they want to leave to their children? I think it isn't.

I love my hometown, even with its disadvantages.

Lea Ivana Martić, 7.a

A NAIVE BANK MANAGER

One day a man named Shigeru Matsui came to the bank. Shigeru Matsui was a quite tall man and he had a small beard. He was wearing purple suit and he had a brief-case. Shigeru Matsui wanted to see the bank manager. The security took him to the bank manager. Shigeru said to him that the epidemics broke out and that he needed to vaccinate the staff. The bank manager approved it so Shigeru took out a little bottle from his brief-case. Actually, it was a potion which makes you sleepy. When he vacci-

nated the staff, they started to lose consciousness. After a few minutes the staff was sleeping. Then Shigeru Matsui collected all the money from the bank safe. When the staff woke up they saw an empty safe. Everybody realised that Shigeru Matsui was a fake doctor but nobody knew where did he go.

Karlo Strbad, 7.a

MY HOLIDAY DESTINATION: OMIŠ

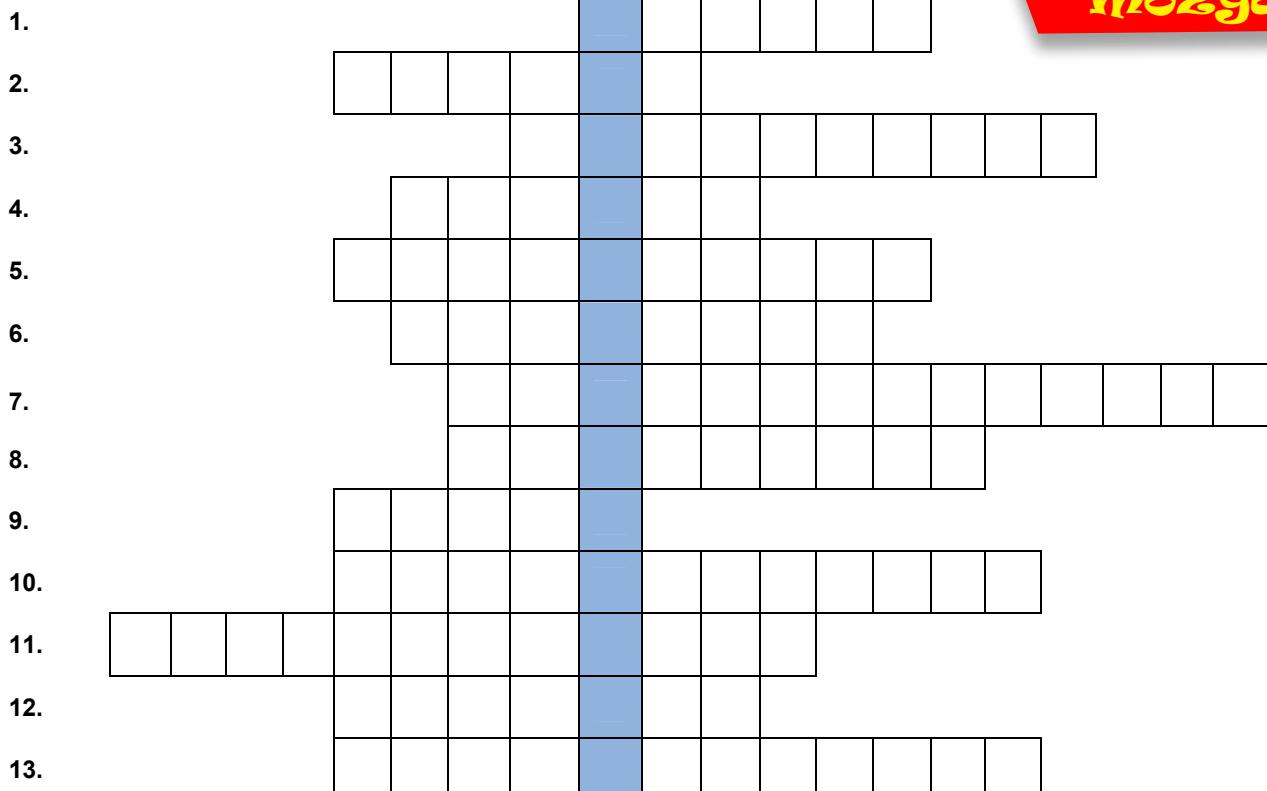
Omiš is my favourite holiday destination on the Adriatic coast. I love its landscape, long sandy beaches, warm sea, the rocky slopes of mountains. I especially love the river Cetina, not only in its delta, but also along the entire flow. Often I go to Radman's mills and enjoy swimming in the cold and clear river with friends. It is cold in the hot summer days. This summer I would like to go to rafting, this is very exciting. In Omiš I have friends and one friend from Zagreb stays with me in Omiš. We enjoy the Pirate night. I love the fresh fruits and vegetables from the marketplace. I look forward to meeting with my former Geography teacher when we go to Veprič. It would be a long list of things that I like in Omiš, but there is also something I don't like.

It is a traffic jam at a particular time during the day. Near the bridge, over the river Cetina is a great amount of pedestrians crossing the road so often. There are too many cars on the road. That's why it takes several hours of slow driving to pass through Omiš. We also do not like very high prices for rental apartments.

Still happy to conclude that every summer I look forward to coming back to holidays in Omiš. This year I'm going earlier, in 2 weeks I'm going to travel to a wedding in Omiš.

Iv Zrno, 7.b

1. Ne diraj, opasno po život!; 2. Neprijatelj joj je kreda; 3. U pomoći dok te ne otkriju; 4. U kuhinji ga možete dobiti za jednu kunu; 5. Brinu se da naša škola bude čista; 6. Najljepši oblik nastave; 7. U njoj se smjestila naša škola; 8. Čekamo ga željno u sedmom ili u osmom razredu; 9. Traje 5 ili 15 minuta; 10. Tamo smo na velikom odmoru; 11. Radujemo mu se nakon 45 minuta; 12. U njoj se skriva pojам pod brojem 3.; 13. Treba ih pisati kod kuće jer se i zovu...

OSMOSMJERKA

B	A	J	K	A	K	H	I	T	S
L	I	R	I	K	A	I	T	I	M
P	R	O	Z	A	NJ	M	I	P	E
J	Ž	M	G	S	O	N	E	T	T
E	D	A	E	R	V	A	P	E	A
S	R	N	N	O	A	S	O	M	F
M	A	L	U	B	A	F	V	A	O
A	M	C	D	I	S	T	I	H	R
T	A	I	M	O	T	I	V	J	A
Ž	I	V	O	T	O	P	I	S	A

BAJKA, BIOGRAFIJA, DISTIH, DRAMA, EP,
EPOVI, FABULA, HIMNA, LIRIKA, METAFORA,
MIT, MOTIV, PJEVMA, PROZA, ROMAN,
SONET, STIH, TEMA, VIC, ŽIVOTOPIS

osmislice: Karla Jedvaj i Nika Bilić

SAZNAJTE NEVJEROJATNE ČINJENICE

Ponekad je tvoj mozak aktivniji dok spavaš nego kad si budan.

Svakoj osobi koja je gleda duga izgleda drukčije.

Ljudi mogu razlikovati 10 000 različitih mirisa.

Nije moguće istodobno disati i gutati.

Jegulje mogu plivati natraške.

Pilići mogu disati kroz ljudsku jajeta.

Tvoje oči načine oko 80 pokreta u sekundi.

Ptica je jedina izvorno hrvatska riječ koja počinje slovima pt.

Dalmatinski psi rađaju se bez točkica.

Ako trčite dok pada kiša, smočite se 50% više nego kad samo mirno stojite.

Slonovi ne mogu skakati.

Tijekom dana udahnemo oko 25 000 puta.

Rajčice su voće.

Ovca, patka i kokot bili su prvi putnici balona s pogonom na vrući zrak.

75 % svih životinja su kukci.

SPAS U ZADNJI ČAS

Domagoj Stjepović, VII. a